De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 100

43. årgang

20. april 2000

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

★ **Rådets forordning (EF) nr. 811/2000 af 17. april 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1577/96 om indførelse af en særlig støtte for visse bælgplanter** 1

★ **Rådets forordning (EF) nr. 812/2000 af 17. april 2000 om ændring af forordning (EF) nr. 1626/94 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer** 3

★ **Rådets forordning (EF) nr. 813/2000 af 17. april 2000 om en tilføjelse i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92** 5

★ **Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 af 17. april 2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik** 7

Kommissionens forordning (EF) nr. 815/2000 af 19. april 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 10

Kommissionens forordning (EF) nr. 816/2000 af 19. april 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien 12

Kommissionens forordning (EF) nr. 817/2000 af 19. april 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for toldkontingenter for indførsel af bestemte svinekødsprodukter for perioden 1. april til 30. juni 2000 14

Kommissionens forordning (EF) nr. 818/2000 af 19. april 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for visse produkter inden for svinekødssektoren i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter 16

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EF) nr. 819/2000 af 19. april 2000 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i den aftale, som Fællesskabet har indgået med Slovenien 18

⋆ **Kommissionens forordning (EF) nr. 820/2000 af 19. april 2000 om udstedelse af importlicenser for visse sukkerprodukter med EF-OLT-kumulation af oprindelsen** 20

Kommissionens forordning (EF) nr. 821/2000 af 19. april 2000 om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i april 2000 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1374/98, kan imødekommes 21

⋆ **Kommissionens forordning (EF) nr. 822/2000 af 19. april 2000 om anvendelse af en reduktionskoefficient på restitutionslicenser for varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, som fastsat i artikel 6b i forordning (EF) nr. 1222/94** 23

⋆ **Kommissionens forordning (EF) nr. 823/2000 af 19. april 2000 om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier)** [1] 24

⋆ **Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2000 af 19. april 2000 om fastsættelse af procedurer for interventionsorganernes overtagelse af korn samt analysemetoder for bestemmelsen af kvaliteten** 31

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

2000/302/EF:

⋆ **Kommissionens beslutning af 7. april 2000 om ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland** [1] *(meddelt under nummer K(2000) 994)* 51

2000/303/EF:

⋆ **Kommissionens henstilling af 13. april 2000 om nedbringelse af CO_2-emissionen fra personbiler (KAMA)** [1] *(meddelt under nummer K(2000) 801)* 55

2000/304/EF:

⋆ **Kommissionens henstilling af 13. april 2000 om nedbringelse af CO_2-emissionen fra personbiler (JAMA)** [1] *(meddelt under nummer K(2000) 803)* 57

DA

[1] EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 811/2000
af 17. april 2000
om ændring af forordning (EF) nr. 1577/96 om indførelse af en særlig støtte for visse bælgplanter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EF) nr. 1577/96 ([4]) blev der indført en særlig støtte for visse bælgplanter.

(2) Anvendelserne af de afgrøder, der er omfattet af denne støtte, er forskellige. Vikker anvendes som dyrefoder, og linser og kikærter som menneskeføde. Det hidtidige system med et maksimumsareal for disse afgrøder under ét har ikke muliggjort en tilstrækkelig styring af udviklingen i arealerne navnlig som følge af den forøgelse af vikkearealerne, der er sket, siden støtten blev indført. Det er derfor hensigtsmæssigt at opdele det garanterede maksimumsareal for at få en bedre rettesnor for produktionen af bælgplanter i Fællesskabet.

(3) Opretholdelsen af afgrøder med bælgplanter såsom linser, kikærter og vikker er af økonomisk interesse på fællesskabsplan, både hvad angår produktionens anvendelse og dens tilpasning til produktionsområderne. Som følge af underskuddet i proteinafgrøder i EU vil det være hensigtsmæssigt, at Kommissionen undersøger muligheder for at forbedre ordningen, uden at støtteniveauet mindskes.

(4) Forvaltningskomitéen for Tørret Foder, der er nedsat ved artikel 17 i forordning (EF) nr. 603/95 ([5]), bør for denne ordnings vedkommende afløses af Forvaltningskomitéen for Korn, der er nedsat ved forordning (EØF) nr. 1766/92 ([6]).

(5) Kommissionen bør inden udgangen af produktionsåret 2002/03 forelægge en rapport om anvendelsen af denne ordning, eventuelt ledsaget af passende forslag.

(6) Forordning (EF) nr. 1577/96 bør derfor ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1577/96 ændres således:

1) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

1. Når de arealer, for hvilke der ansøges om støtte i henhold til denne forordning, overstiger de i stk. 2 fastsatte garanterede maksimumsarealer, nedsættes de støttebeløb, der skal udbetales for det pågældende produktionsår, i forhold til overskridelserne.

2. De garanterede maksimumsarealer fastsættes til 160 000 ha for linser og kikærter og 240 000 ha for de i artikel 1, litra c), nævnte vikker. Når et garanteret maksimumsareal ikke nås i et produktionsår, overføres det uudnyttede restareal til det andet garanterede maksimumsareal for samme produktionsår, inden en eventuel overskridelse konstateres.«

([1]) EFT C 342 E af 30.11.1999, s. 41.
([2]) Udtalelse af 17. marts 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT C 51 af 23.2.2000, s. 29.
([4]) EFT L 206 af 16.8.1996, s. 4. Forordningen er ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1826/97 (EFT L 260 af 23.9.1997, s. 11).
([5]) EFT L 63 af 21.3.1995, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1347/95 (EFT L 131 af 15.6.1995, s. 1).
([6]) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18).

2) I artikel 6:

a) affattes stk. 1 således:

»1. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 (*). Efter samme procedure bestemmer Kommissionen overskridelserne af de garanterede maksimumsarealer og fastsætter de endelige støttebeløb senest den 15. november i produktionsåret.

(*) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18).«

b) affattes stk. 3 således:

»3. Kommissionen forelægger senest inden udgangen af produktionsåret 2002/03 en rapport om anvendelsen af denne ordning, eventuelt ledsaget af passende forslag.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2000/2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. april 2000.

På Rådets vegne

L. CAPOULAS SANTOS

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 812/2000

af 17. april 2000

om ændring af forordning (EF) nr. 1626/94 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet og om ændring af forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [1],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur [3] er hovedformålene med den fælles fiskeripolitik at beskytte og bevare de levende marine akvatiske ressourcer.

(2) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) henstillede på sit 11. ekstraordinære møde fra den 16. til den 23. november 1998 i Santiago de Compostela, Spanien, at der blev indført visse specifikke bestemmelser om sæsonbestemt forbud mod fiskeri efter tun og om mindstemål for landing af tun. Disse bestemmelser er baseret på videnskabelige udtalelser. Henstillingen trådte i kraft den 21. juni 1999.

(3) Fællesskabet er medlem af ICCAT. Det er derfor nødvendigt at gennemføre disse henstillinger for at undgå for stort fiskeritryk på tun.

(4) Ved forordning (EF) nr. 1626/94 [4] og forordning (EF) nr. 850/93 [5] blev der fastsat mindstemål for tun i henholdsvis Middelhavet og region 1-5 i Atlanterhavet, bortset fra Skagerrak og Kattegat, og Det Indiske Ocean. Ved forordning (EF) nr. 1626/94 blev der fastsat sæsonbestemte fiskeriforbud i Middelhavet. Disse forordninger bør derfor ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1626/94 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3a, stk. 1, affattes således:

»1. Det er forbudt at drive notfiskeri efter tun:

— for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Adriaterhavet, fra 1. maj til 31. maj i hele Middelhavet og fra 16. juli til 15. august i Middelhavet bortset fra Adriaterhavet

— for fartøjer, der udelukkende eller overvejende fisker i Middelhavet bortset fra Adriaterhavet, fra 16. juli til 15. august i hele Middelhavet og fra 1. maj til 31. maj i Adriaterhavet.

[1] Udtalelse af 2. marts 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT.)
[2] EFT C 75 af 15.3.2000, s. 13.
[3] EFT L 389 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1181/98 (EFT L 164 af 9.6.1998, s. 1).
[4] EFT L 171 af 6.7.1994, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1448/1999 (EFT L 167 af 2.7.1999, s. 7).
[5] EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2723/1999 (EFT L 328 af 22.12.1999, s. 9).

Medlemsstaterne sørger for, at alle fartøjer, der fører deres flag eller er registreret i dem, overholder dette stykke.

Ved anvendelsen af denne forordning afgrænses Adriaterhavet mod syd af en linje, der går fra den albansk-græske grænse til Cape Santa Maria di Leuca.«

2) I bilag IV erstattes angivelserne vedrørende tun af følgende tekst:

»Arter	Mindstemål
Tun (Thunnus thynnus)	70 cm eller 6,4 kg (***)

(***) Ved utilsigtet fangst gælder bestemmelserne i artikel 8, stk. 3, dog ikke for fisk, der antalsmæssigt udgør højst 15 %, og som vejer mellem 3,2 kg og 6,4 kg.«

Artikel 2

I bilag XII til forordning (EF) nr. 850/98 erstattes angivelserne vedrørende tun og fodnote 5 af følgende tekst:

»Arter	Mindstemål
Tun (Thunnus thynnus)	70 cm eller 6,4 kg ([5])

([5]) Ved utilsigtet fangst gælder bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, dog ikke for fisk, der antalsmæssigt udgør højst 15 %, og som vejer mellem 3,2 kg og 6,4 kg.«

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. april 2000.

På Rådets vegne

L. CAPOULAS SANTOS

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 813/2000

af 17. april 2000

om en tilføjelse i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler [1], særlig artikel 17, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For visse betegnelser, som medlemsstaterne har givet underretning om i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92, er der blevet anmodet om supplerende oplysninger for at sikre, at disse betegnelser er i overensstemmelse med artikel 2 og 4 i nævnte forordning. Det har efter en gennemgang af de supplerende oplysninger vist sig, at disse betegnelser er i overensstemmelse med de nævnte artikler. Det er derfor nødvendigt at registrere dem og tilføje dem i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 [2].

(2) Det udvalg, der er omhandlet i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2081/92, har ikke afgivet positiv udtalelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De betegnelser, der er anført i bilaget til nærværende forordning, tilføjes i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. april 2000.

På Rådets vegne

L. CAPOULAS SANTOS

Formand

---

[1] EFT L 208 af 24.7.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1068/97 (EFT L 156 af 13.6.1997, s. 10).
[2] EFT L 148 af 21.6.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1070/1999 (EFT L 130 af 26.5.1999, s. 18).

BILAG

»ANDRE PRODUKTER I TRAKTATENS BILAG I

Eddike (undtagen vineddike)

ITALIEN

— Aceto balsamico tradizionale di Modena (BOB)

— Aceto balsamico tradizionale di Reggio Emilia (BOB).«

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 814/2000
af 17. april 2000
om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, ([1])

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, ([2]) og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge traktatens artikel 32-38 skal der iværksættes en fælles landbrugspolitik.

(2) Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([3]) kan EUGFL, Garantisektionen, finansiere foranstaltninger til udbredelse af oplysninger om den fælles landbrugspolitik.

(3) De væsentlige materielle aspekter i den nuværende informationspolitik i forbindelse med den fælles landbrugspolitik bør opretholdes.

(4) Ifølge artikel 22, stk. 1, i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([4]) er anvendelsen af bevillinger på budgettet til alle EF-foranstaltninger betinget af forudgående vedtagelse af en basisretsakt. Under hensyntagen til den interinstitutionelle aftale af 13. oktober 1998 om retsgrundlaget for og gennemførelsen af budgettet ([5]) gælder dette også de foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning.

(5) Den fælles landbrugspolitik bliver ofte ikke forstået og lider af et informationsunderskud, som kun en sammenhængende, objektiv og global informations- og kommunikationsstrategi kan afhjælpe.

(6) Det er hensigtsmæssigt at forklare, hvad den fælles landbrugspolitik drejer sig om, og at informere om udviklingen i den både over for landbrugerne og andre direkte berørte personer og over for offentligheden såvel i som uden for Fællesskabet. Den rette gennemførelse af den fælles landbrugspolitik afhænger i vid udstrækning af de forklaringer, der gives samtlige berørte aktører, og kræver integration af de informationsforanstaltninger, der betragtes som en del af forvaltningen af denne politik.

(7) Det bør fastlægges, hvilke prioriterede foranstaltninger Fællesskabet kan støtte.

(8) Landbrugernes og landdistrikternes organisationer, og særlig landbrugsorganisationerne og forbruger- og miljøbeskyttelsesforeningerne, er uundværlige, når det gælder udbredelsen af kendskabet til den fælles landbrugspolitik og ligeledes formidling til Kommissionen af de i almindelighed berørte aktørers og i særdeleshed landbrugernes synspunkter.

(9) Da den fælles landbrugspolitik er den første og største af Fællesskabets integrerede politikker, bør den forklares over for offentligheden, og i det øjemed bør de støtteberettigede forslagsstillere også omfatte andre personer, der kan tænkes at fremlægge interessante projekter.

(10) Kommissionen må have de nødvendige midler til at iværksætte egne informationsforanstaltninger, som den ønsker at gennemføre inden for landbrugsområdet.

(11) Det bør undgås, at der finansieres aktiviteter, der kan støttes inden for rammerne af et andet fællesskabsprogram, men samtidig bør deres komplementaritet med andre fællesskabsinitiativer fremmes.

(12) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([6]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet kan finansiere informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik, hvis indhold tager sigte på bl.a.:

a) at bidrage til dels at forklare og dels at iværksætte og udvikle denne politik

b) at fremme den europæiske landbrugsmodel og forståelsen af den

c) at informere landbrugerne og de øvrige aktører i landdistrikterne

d) at oplyse offentligheden om, hvad denne politik drejer sig om, og dens mål.

([1]) EFT C 376 E af 28.12.1999, s. 40.
([2]) Udtalelse af 17. marts 2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
([4]) EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2779/98 (EFT L 347 af 23.12.1998, s. 3).
([5]) EFT C 344 af 12.11.1998, s. 1.
([6]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Disse foranstaltninger skal bidrage til sammenhængende, objektive og globale informationer både inden for og uden for Fællesskabet med henblik på at give et samlet billede af denne politik.

Artikel 2

1. De i artikel 1 omhandlede foranstaltninger kan være:

a) årlige aktivitetsprogrammer foreslået af bl.a. landbrugsorganisationer eller organisationer for udvikling af landdistrikterne samt forbrugerforeninger og miljøbeskyttelsesforeninger

b) punktforanstaltninger foreslået af andre personer end de i litra a) omhandlede, herunder offentlige myndigheder i medlemsstaterne, medier og universitetsinstitutioner

c) aktiviteter iværksat på Kommissionens initiativ.

2. For de i stk. 1 litra a) og b), omhandlede foranstaltninger udgør den højeste finansieringssats 50 % af de støtteberettigede udgifter. Denne sats kan dog forhøjes til 75 % i særlige tilfælde, der fastlægges i gennemførelsesforordningen.

3. Den i artikel 1 omhandlede fællesskabsfinansiering kan ikke ydes til:

a) foranstaltninger, der er omfattet af en lovmæssig forpligtelse

b) foranstaltninger, der støttes inden for rammerne af en anden fællesskabsforanstaltning.

4. Til gennemførelse af de i stk. 1, litra c), nævnte foranstaltninger kan Kommissionen eventuelt indhente fornøden teknisk og administrativ bistand.

Artikel 3

1. Som støtteberettigede i forbindelse med foranstaltningerne omhandlet i artikel 2 anses bl.a. konferencer, seminarer, informationsbesøg, publikationer, medieproduktioner og -foranstaltninger, deltagelse i arrangementer af international betydning og programmer for udveksling af erfaringer.

2. De i artikel 2 omhandlede foranstaltninger udvælges efter generelle kriterier, såsom:

a) projektets kvalitet

b) en god omkostningseffektivitet.

Artikel 4

Den i artikel 1 nævnte fællesskabsfinansiering ydes inden for rammerne af de årlige bevillinger vedtaget af budgetmyndigheden.

Artikel 5

Kommissionen sikrer sammenhæng og komplementaritet mellem foranstaltningerne og fællesskabsprojekterne til gennemførelse af denne forordning og Fællesskabets andre foranstaltninger.

Artikel 6

Kommissionen varetager overvågningen og kontrollen af, at de efter denne forordning finansierede foranstaltninger gennemføres korrekt og effektivt. De af Kommissionen bemyndigede medarbejdere kan kontrollere disse foranstaltninger på stedet, herunder ved stikprøver.

Artikel 7

Kommissionen foretager, når den vurderer det hensigtsmæssigt, en evaluering af de foranstaltninger, der finansieres i medfør af denne forordning.

Artikel 8

Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning. Den første rapport forelægges senest den 31. december 2001.

Artikel 9

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning, herunder de overgangsforanstaltninger, der måtte vise sig nødvendige, vedtages efter proceduren i artikel 10, stk. 2.

Artikel 10

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget nedsat ved artikel 11 i forordning (EF) nr. 1258/1999, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

4. Kommissionen underretter komitéen om de foranstaltninger, som de påtænker og træffer i medfør af denne forordning.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 17. april 2000.

På Rådets vegne

L. CAPOULAS SANTOS

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 815/2000

af 19. april 2000

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 [2], særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.
[2] EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. april 2000 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode (1)	Fast importværdi
0702 00 00	052	128,3
	068	107,0
	204	87,1
	624	174,8
	999	124,3
0707 00 05	052	104,5
	068	66,8
	999	85,7
0709 90 70	052	75,9
	204	41,5
	999	58,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	82,1
	204	37,2
	212	40,6
	220	33,8
	624	48,9
	999	48,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	80,2
	400	98,6
	404	92,4
	508	81,4
	512	93,7
	528	86,2
	720	126,3
	800	174,4
	804	84,9
	999	102,0
0808 20 50	388	76,9
	512	77,6
	528	78,4
	720	57,3
	804	151,1
	999	88,3

(1) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2543/1999 (EFT L 307 af 2.12.1999, s. 46). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 816/2000

af 19. april 2000

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i de aftaler, som Fællesskabet har indgået med Republikken Polen, Republikken Ungarn, Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik, Republikken Bulgarien og Rumænien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/97 af 29. september 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødssektoren af den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3066/95, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2698/93 og (EF) nr. 1590/94 [1], som ændret ved forordning (EF) nr. 618/98 [2], særlig artikel 4, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2000, vedrører mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud.

(2) De handlende bør gøres opmærksom på, at licenserne kun kan anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1898/97, imødekommes som anført i bilaget.

2. Licenserne kan kun anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 267 af 30.9.1997, s. 58.
[2] EFT L 82 af 19.3.1998, s. 35.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2000
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
H2	100,0
5	100,0
6	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
10/11	100,0
12/13	100,0
14	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 817/2000

af 19. april 2000

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for toldkontingenter for indførsel af bestemte svinekødsprodukter for perioden 1. april til 30. juni 2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1486/95 af 28. juni 1995 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for indførsel af bestemte svinekødsprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1409/1999 [2], særlig artikel 5, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2000, vedrører mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1486/95, imødekommes som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 145 af 29.6.1995, s. 58.
[2] EFT L 164 af 30.6.1999, s. 51.

BILAG

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2000
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 818/2000

af 19. april 2000

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for visse produkter inden for svinekødssektoren i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/94 af 22. juni 1994 om gennemførelsesbestemmelser for svinekød til den importordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2068/96 [2], særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2000, vedrører for visse produkters vedkommende mængder, der er mindre end de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud.

(2) Den disponible mængde i den følgende periode bør bestemmes.

(3) De handlende bør gøres opmærksom på, at licenserne kun kan anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 1432/94, imødekommes som anført i bilag I.

2. I de første ti dage af perioden 1. juli til 30. september 2000 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 1432/94 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

3. Licenserne kan kun anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 156 af 23.6.1994, s. 14.
[2] EFT L 277 af 30.10.1996, s. 12.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2000
1	100,00

BILAG II

(t)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. juli til 30. september 2000
1	3 275

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 819/2000

af 19. april 2000

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger, der blev indgivet i april 2000 om importlicenser for visse svinekødsprodukter i forbindelse med den ordning, der er fastsat i den aftale, som Fællesskabet har indgået med Slovenien

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 571/97 af 26. marts 1997 om gennemførelsesbestemmelser for anvendelse i svinekødssektoren af en ordning, der er fastsat i den interimsaftale, som Fællesskabet har indgået med Slovenien [1], særlig artikel 4, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De ansøgninger om importlicenser, der er indgivet for andet kvartal af 2000, vedrører mængder, der er mindre end eller lig med de disponible mængder, og de kan derfor imødekommes fuldt ud.

(2) Den restmængde, der skal lægges til den disponible mængde i den følgende periode, bør bestemmes.

(3) De handlende bør gøres opmærksom på, at licenserne kun kan anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ansøgninger om importlicenser for perioden 1. april til 30. juni 2000, der er indgivet i henhold til forordning (EF) nr. 571/97, imødekommes som anført i bilag I.

2. I de første ti dage af perioden 1. juli til 30. september 2000 kan der i henhold til forordning (EF) nr. 571/97 indgives ansøgninger om importlicenser for en samlet mængde som fastsat i bilag II.

3. Licenserne kan kun anvendes for produkter, der opfylder alle gældende EF-bestemmelser på veterinærområdet.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 85 af 27.3.1997, s. 56.

BILAG I

Gruppe nr.	Procentsats for accept af forelagte importlicensansøgninger for perioden fra 1. april til 30. juni 2000
23	100,00
24	100,00

BILAG II

(t)

Gruppe nr.	Samlet mængde, der er disponibel i perioden fra 1. juli til 30. september 2000
23	40,0
24	73,5

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 820/2000

af 19. april 2000

om udstedelse af importlicenser for visse sukkerprodukter med EF-OLT-kumulation af oprindelsen

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets afgørelse 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab ([1]), senest ændret ved afgørelse 97/803/EF ([2]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 465/2000 af 29. februar 2000 om beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel fra de oversøiske lande og territorier af sukkerprodukter, som har EF-OLT-kumulation af oprindelsen ([3]), særlig artikel 2, stk. 2, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2553/97 af 17. december 1997 om udstedelse af importlicenser for visse produkter henhørende under KN-kode 1701, 1702, 1703 og 1704 med AVS-OLT-kumulation af oprindelsen ([4]), særlig artikel 5, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 1 i forordning (EF) nr. 465/2000 kan der tillades EF/OLT-kumulation af oprindelse for produkter henhørende under KN-kode 1701, 1806 10 30 og 1806 10 90 inden for en mængde på 3 340 t sukker i den periode, hvor nævnte forordning anvendes. I marts 2000 blev udstedt importlicenser for 3 000 t sukker.

(2) Medlemsstaternes myndigheder har i april 2000 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 465/2000 modtaget tre ansøgninger om udstedelse af importlicenser for en samlet mængde, der overstiger den disponible mængde på 340 t.

(3) Det fastsættes i artikel 2 i forordning (EF) nr. 465/2000 i forbindelse med artikel 5, stk. 3, forordning (EF) nr. 2553/97, at hvis mængderne i licensansøgningerne overstiger den årlige mængde på 3 340 t sukker, udsteder Kommissionen en forordning om fastsættelse af den ensartede nedsættelseskoefficient, der skal anvendes på alle indgivne ansøgninger, og suspenderer indgivelsen af nye ansøgninger i den tid forordningen anvendes.

(4) Kommissionen skal således i medfør af forordning (EF) nr. 465/2000 fastsætte nedsættelseskoefficienten for udstedelsen af importlicenserne og suspendere indgivelse af nye ansøgninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De ansøgninger om importlicenser, der i henhold til artikel 2 i forordning (EF) nr. 465/2000 blev indgivet den 7. april 2000 for henholdsvis 2 500 t, 750 t og 340 t sukker henhørende under KN-kode NC 1701 99 10, bevilges med 9,47075 % af den ønskede mængde.

Artikel 2

Indgivelsen af nye ansøgninger suspenderes i den periode, hvor forordning (EF) nr. 465/2000 anvendes.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1.
([2]) EFT L 329 af 29.11.1997, s. 50.
([3]) EFT L 56 af 1.3.2000, s. 39.
([4]) EFT L 349 af 19.12.1997, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 821/2000

af 19. april 2000

om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i april 2000 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1374/98, kan imødekommes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1],

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1374/98 af 29. juni 1998 om gennemførelsesbestemmelser for importordningen og om åbning af toldkontingenter for mælk og mejeriprodukter [2], senest ændret ved forordning (EF) nr. 249/2000 [3], særlig artikel 14, stk. 4, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne for de produkter, der er nævnt i bilag II til forordning (EF) nr. 1374/98, vedrører større mængder end de disponible mængder; der bør derfor fastsættes koefficienter for tildeling af de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mængderne af de importlicenser, der i perioden 1. april til 30. juni 2000 ansøges om efter forordning (EF) nr. 1374/98 for produkter henhørende under de løbenumre i bilag II til forordning (EF) nr. 1374/98, der er anført i bilaget, påvirkes af de anførte tildelingskoefficienter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
[2] EFT L 185 af 30.6.1998, s. 21.
[3] EFT L 26 af 2.2.2000, s. 4.

BILAG

Løbenummer i bilag II til forordning (EF) nr. 1374/98	Taric-løbenummer	Periode: april - juni 2000 Tildelingskoefficient
36	09.4590	0,0052
37	09.4599	0,0015
39	09.4591	0,1904
40	09.4592	0,0396
41	09.4593	—
42	09.4594	0,0069
44	09.4595	0,0043
47	09.4596	0,0018

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 822/2000

af 19. april 2000

om anvendelse af en reduktionskoefficient på restitutionslicenser for varer, som ikke er opført i traktatens bilag I, som fastsat i artikel 6b i forordning (EF) nr. 1222/94

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3448/93 af 6. december 1993 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2491/98 [2], særlig artikel 8, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1222/94 af 30. maj 1994 om fastsættelse af fælles gennemførelsesregler for ordningen for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke er opført i traktatens bilag I [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 701/2000 [4], særlig artikel 6b, stk. 6 og 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For allerede udstedte licenser er der anmodet om eksportrestitutioner på i alt 305 159 263 EUR. Dette beløb sammenlagt med beløbene for ansøgninger, der er indgivet fra den 10. til den 14. april 2000, vil på årsbasis kunne medføre, at Kommissionen ikke kan opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 6b, stk. 8, i forordning (EF) nr. 1222/94.

(2) Derfor bør der anvendes en reduktionskoefficient på de licenser, der er ansøgt om i den pågældende uge, idet der tages hensyn til den beregningsmetode, der er nævnt i artikel 6b, stk. 3 og 4 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I perioden fra den 10. til den 14. april 2000 anvendes en reduktionskoefficient på 0,68 på beløbene i de licenser, der er ansøgt om.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. april 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 318 af 20.12.1993, s. 18.
[2] EFT L 309 af 19.11.1998, s. 28.
[3] EFT L 136 af 31.5.1994, s. 5.
[4] EFT L 83 af 4.4.2000, s. 6.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 823/2000

af 19. april 2000

om anvendelse af traktatens artikel 81, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier)

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 479/92 af 25. februar 1992 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på visse kategorier af aftaler, vedtagelser og samordnet praksis mellem linjerederier (konsortier) ([1]), ændret ved traktaten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, særlig artikel 1,

efter offentliggørelse af udkast til denne forordning ([2]),

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Forordning (EØF) nr. 479/92 giver Kommissionen beføjelse til at anvende traktatens artikel 81, stk. 3, på visse aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis mellem rederier (konsortier) angående fælles drift af linjeskibsfart, som, i kraft af det samarbejde de afføder mellem de deltagende rederier, kan begrænse konkurrencen inden for fællesmarkedet og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne, og som derfor kan falde ind under forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1.

(2) I medfør heraf har Kommissionen vedtaget Kommissionens forordning (EF) nr. 870/95 ([3]). Efter de hidtidige erfaringer er det muligt at afgrænse en kategori af konsortier, der kan falde ind under artikel 81, stk. 1, men som normalt kan anses for at opfylde betingelserne i artikel 81, stk. 3.

(3) Kommissionen har taget skyldigt hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for søtransport. Disse forhold vil også indgå som en væsentlig faktor i Kommissionens vurdering i de tilfælde, hvor den skal tage stilling til konsortier, der ikke falder ind under gruppefritagelsen efter nærværende forordning.

(4) Konsortier som defineret i nærværende forordning bidrager generelt til at øge produktiviteten og forbedre servicekvaliteten inden for linjeskibsfart, fordi de fremmer en rationalisering af de deltagende rederiers virksomhed og kan føre til stordriftsfordele med hensyn til brug af skibe og havneanlæg, og samtidig hermed bidrager de til at fremme den tekniske og økonomiske udvikling ved at lette og tilskynde til øget brug af containere samt en mere effektiv udnyttelse af skibskapaciteten.

(5) Brugerne af de søtransportydelser, der udbydes af konsortierne, får generelt en rimelig andel i de fordele, der følger af den med konsortierne forbundne forbedring af produktivitet og servicekvalitet. Disse fordele kan bl.a. bestå i øget anløbsfrekvens eller bedre fordeling af denne, samt i større kvalitet og mere varieret udbud af transportydelser som følge af brug af mere moderne skibe og havne- eller andre anlæg. Brugerne vil imidlertid kun kunne drage reelle fordele heraf i det omfang, hvor der hersker tilstrækkelig konkurrence på de farter, inden for hvilke konsortierne opererer.

(6) Disse aftaler bør derfor være omfattet af en gruppefritagelse i det omfang, de ikke giver de deltagende virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af den pågældende trafik. Som følge af de til stadighed vekslende vilkår på søtransportmarkedet og parternes hyppige ændringer af bestemmelserne i konsortieaftalerne eller af de aktiviteter, de udøver i henhold til dem, bør denne forordning præcisere, hvilke betingelser konsortierne skal opfylde for at være omfattet af gruppefritagelsen.

(7) Et af de væsentligste træk ved et konsortium, hvis formål består i at etablere og drive fælles farter, er, at det foretager kapacitetstilpasninger. Dette er imidlertid ikke tilfældet, når der foretages en procentvis begrænsning af udnyttelsen af kapaciteten på de skibe, der benyttes inden for et konsortium.

(8) Gruppefritagelsen i medfør af denne forordning bør omfatte såvel konsortier, der opererer inden for en linjekonference, som konsortier, der opererer uden for konferencerne, men ikke de sidstnævntes eventuelle fælles fastsættelse af fragtrater.

([1]) EFT L 55 af 29.2.1992, s. 3.
([2]) EFT C 379 af 31.12.1999, s. 13.
([3]) EFT L 89 af 21.4.1995, s. 7.

(9) Fastsættelse af fragtrater falder ind under Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86 på søtransport [1], ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse. Konsortiemedlemmer, der ønsker at fastsætte fragtrater i fællesskab og ikke opfylder betingelserne i forordning (EØF) nr. 4056/86, må ansøge om individuel fritagelse.

(10) Den første betingelse, der må stilles for gruppefritagelse, er, at transportbrugerne får en rimelig andel af de fordele, der følger af den øgede effektivitet og de andre fordele, der er forbundet med konsortierne.

(11) Dette krav i artikel 81, stk. 3, må anses for at være opfyldt, når en eller flere af de tre nedennævnte situationer gør sig gældende for konsortiet:

— når der hersker effektiv priskonkurrence mellem medlemmerne af den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, i kraft af muligheden for uafhængig fastsættelse af fragtrater (»independent rate action«)

— når der inden for den konference, hvori konsortiet opererer, hersker en tilstrækkelig grad af effektiv konkurrence om udbud af transportydelser mellem konsortiemedlemmerne og de øvrige medlemmer af konferencen, som ikke er medlemmer af konsortiet, idet konferenceaftalen udtrykkeligt åbner mulighed for, at konsortierne kan tilbyde egne servicearrangementer, f.eks. således at kun konsortiet tilbyder »just in time delivery« eller et avanceret EDI-system, der til enhver tid kan oplyse brugerne om, hvor deres gods befinder sig, eller en betydelig forøgelse af anløbsfrekvensen i forhold til den af konferencen tilbudte

— når medlemmerne af konsortiet reelt eller potentielt er udsat for effektiv konkurrence fra rederier uden for konsortiet, hvad enten der findes en konference i den eller de pågældende farter eller ej.

(12) For at sikre opfyldelse af nævnte krav i artikel 81, stk. 3, må der tillige indføres en bestemmelse, der kan fremme konkurrence på servicekvaliteten mellem konsortiemedlemmerne indbyrdes og mellem dem og de andre rederier, der opererer i den eller de pågældende farter.

(13) Der bør desuden stilles betingelse om, at konsortierne og deres medlemmer ikke på samme linjefart anvender forskellige priser og vilkår udelukkende på grundlag af godsets oprindelses- eller bestemmelsesland og derved skaber fordrejninger i trafikken inden for Fællesskabet til skade for bestemte havne, afskibere, transportører eller speditører, medmindre der er en økonomisk begrundelse for at anvende sådanne priser eller vilkår.

(14) De betingelser, der stilles, bør desuden tage sigte på at forhindre, at konsortierne pålægger konkurrencebegrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå de mål, der ligger til grund for fritagelsen. Konsortieaftaler skal derfor indeholde bestemmelser, der sikrer ethvert medlemsrederi ret til at træde ud af konsortiet med rimeligt varsel. For stærkt integrerede konsortier og/eller konsortier med store investeringer bør der dog kunne gælde længere varsler i betragtning af de store investeringer, der er foretaget til konsortiets oprettelse, og den omfattende reorganisering, de må foretage ved et medlems udtræden. Det bør endvidere fastsættes, at i konsortier, hvori der indgår fælles markedsføring, må hvert konsortiemedlem med rimeligt varsel kunne træde ud af markedsføringssamarbejdet og markedsføre sine ydelser uafhængigt af de andre medlemmer.

(15) Det må fastsættes, at gruppefritagelsen kun gælder for de konsortier, der ikke har mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende ydelser.

(16) Når det som forudsætning for fritagelse vurderes, om der er effektiv konkurrence på hvert af de markeder, konsortiet opererer på, bør der tages hensyn til såvel den direkte trafik mellem konsortiets anløbshavne som til enhver konkurrence fra andre linjetransportydelser fra havne, der kan besejles i stedet for de af konsortiet benyttede havne, samt i givet fald konkurrencen fra andre transportformer.

(17) Gruppefritagelsen efter denne forordning finder følgelig kun anvendelse på betingelse af, at konsortiets markedsandel på hvert af de markeder, det opererer på, ikke overstiger en nærmere fastsat andel.

(18) For konsortier, der opererer inden for en konference, bør denne markedsandel være lavere under hensyn til, at disse aftaler udgør et supplement til en i forvejen bestående konkurrencebegrænsende aftale.

(19) Det er imidlertid rimeligt at give konsortier, der overskrider de i denne forordning fastsatte grænser med en bestemt procentsats, men som fortsat er udsat for effektiv konkurrence i den trafik, de opererer på, adgang til en forenklet procedure, der kan give dem den retssikkerhed, en gruppefritagelse er forbundet med. Denne procedure bør også sætte Kommissionen i stand til at foretage en effektiv kontrol og lempe de administrative byrder i forbindelse hermed.

(20) Konsortier, der overskrider grænsen, bør alligevel kunne opnå individuel fritagelse i det omfang, de opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for søtransport.

[1] EFT L 378 af 31.12.1986, s. 4.

(21) Denne forordning bør kun finde anvendelse på aftaler, der er indgået mellem konsortiemedlemmerne. Gruppefritagelsen bør følgelig ikke omfatte de konkurrencebegrænsende aftaler, som konsortier eller et eller flere konsortiemedlemmer måtte indgå med andre rederier. Den bør heller ikke finde anvendelse på konkurrencebegrænsende aftaler mellem forskellige konsortier, der opererer i den samme trafik, eller mellem medlemmer af sådanne konsortier.

(22) Til gruppefritagelsen bør tillige knyttes visse forpligtelser. Transportbrugerne bør således til enhver tid kunne få indsigt i vilkårene for de søtransportydelser, der udbydes af konsortiemedlemmerne i fællesskab. Der bør fastsættes bestemmelser om en procedure for regulære konsultationer mellem konsortierne og transportbrugerne om de med aftalerne forbundne aktiviteter. Formålet med denne forordning er desuden at præcisere, hvad der skal forstås ved regulære konsultationer, og fastlægge de vigtigste trin i denne konsultationsprocedure. Denne konsultationspligt bør alene gælde for de egentlige konsortieaktiviteter.

(23) Sådanne konsultationer vil kunne sikre, at markedet for søtransportydelser kan fungere mere effektivt under hensyntagen til brugernes behov, og der bør derfor indrømmes fritagelse for visse former for konkurrencebegrænsende praksis, som disse konsultationer kan resultere i.

(24) Begrebet »force majeure« skal i denne forordning forstås i overensstemmelse med, hvad der følger af De Europæiske Fællesskabers Domstols faste retspraksis.

(25) Det bør desuden fastsættes, at Kommissionen omgående skal have underretning om voldgiftskendelser og forligsforslag, som parterne har accepteret, således at den kan kontrollere, at de ikke bevirker, at konsortierne fritages fra de i forordningen fastsatte betingelser og forpligtelser, og ikke er i strid med artikel 81 og 82.

(26) I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92 bør det fastsættes, i hvilke tilfælde Kommissionen kan inddrage gruppefritagelsen.

(27) 11 konsortier nød fritagelse efter gruppefritagelsen i forordning (EF) nr. 870/95 i henhold til den deri fastlagte indsigelsesprocedure, der bl.a. gav Kommissionen mulighed for at efterprøve, om de var udsat for en effektiv konkurrence. Intet tyder på, at forholdene har ændret sig således, at disse konsortier ikke længere er udsat for effektiv konkurrence. De pågældende konsortier bør derfor fortsat være fritaget på de i denne forordning fastsatte betingelser.

(28) For aftaler, som automatisk er fritaget i medfør af nærværende forordning, skal den i artikel 12 i forordning (EØF) nr. 4056/86 omhandlede ansøgning ikke indgives. I tilfælde af reel tvivl bør virksomhederne dog fortsat kunne anmode Kommissionen om at afgive en erklæring om, hvorvidt deres aftaler er forenelige med nærværende forordning.

(29) Denne forordning er ikke til hinder for anvendelse af traktatens artikel 82.

(30) Forordning (EF) nr. 870/95 udløber, og der bør derfor vedtages en ny, der fornyer gruppefritagelsen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning finder kun anvendelse på konsortier i det omfang, hvor de driver international linjeskibsfart til eller fra en eller flere havne i Fællesskabet.

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning forstås ved:

1) »konsortium«: en aftale indgået mellem mindst to rederier, der på et eller flere trafikområder driver regelmæssig international linjeskibstrafik med transport udelukkende af gods, hovedsagelig i containere, med det formål at etablere et samarbejde om fælles farter, som tager sigte på at forbedre de ydelser, de enkelte medlemmer hver for sig kan tilbyde uden at deltage i et konsortium, med det formål at rationalisere deres virksomhed gennem tekniske, driftsmæssige og/eller kommercielle arrangementer, men uden fastsættelse af fragtrater

2) »linjefart«: godstransport i regelmæssig skibsfart på en eller flere faste ruter, som foregår efter en forud bekendtgjort fartplan, og som tilbydes enhver transportbruger, der kan benytte sig heraf mod betaling, også på lejlighedsvist grundlag

3) »servicearrangement«: et kontraktarrangement indgået mellem en eller flere transportbrugere og et individuelt konsortiemedlem eller et konsortium, i henhold til hvilket en bruger til gengæld for at forpligte sig til at lade en vis godsmængde transportere inden for et givet tidsrum modtager en individuel forpligtelse fra konsortiemedlemmet eller konsortiet til at levere en ydelse af en bestemt, individualiseret kvalitet, som er særligt afpasset efter brugerens behov

4) »transportbruger«: enhver virksomhed (f.eks. afskiber, modtager, speditør osv.), der har indgået eller tilkendegivet at ville indgå aftale med et konsortium (eller et konsortiemedlem) om transport af gods, og enhver sammenslutning af afskibere eller speditører

5) »uafhængig fastsættelse af fragtrater« (»independent rate action«): et konferencemedlems ret til lejlighedsvis at tilbyde fragtrater, der afviger fra de i konferencetariffen fastsatte, efter at have adviseret de øvrige konferencemedlemmer herom.

KAPITEL II

FRITAGELSE

Artikel 3

Fritagne aftaler

1. I henhold til traktatens artikel 81, stk. 3, og de i denne forordning fastsatte betingelser erklæres traktatens artikel 81, stk. 1, uanvendelig på de aktiviteter, som er nævnt i stk. 2, og som udøves inden for rammerne af konsortier som defineret i denne forordnings artikel 1 og 2.

2. Erklæringen om uanvendelighed gælder udelukkende for følgende aktiviteter:

a) aktiviteter i forbindelse med fælles drift af linjeskibsfart, udelukkende omfattende nedennævnte aktiviteter:

   i) koordinering og/eller fælles fastsættelse af fartplaner og anløbshavne

   ii) udveksling, salg eller krydsbefragtning af lastrum eller »slots« på skibe

   iii) pooling af skibe og/eller havneanlæg

   iv) et eller flere fælles driftskontorer

   v) tilrådighedsstillelse af containere, chassiser og andet udstyr og/eller leje, leasing eller køb af sådant udstyr

   vi) brug af et elektronisk dataudvekslingssystem og/eller et fælles dokumentationssystem

b) midlertidige kapacitetsjusteringer

c) fælles drift eller brug af havneterminaler og ydelser i tilknytning hertil (f.eks. lægter- og stevedore-ydelser)

d) deltagelse i en eller flere af følgende pooler: fragtpool, indtægtspool eller nettoindtjeningspool

e) fælles udøvelse af stemmerettigheder tilhørende konsortiet inden for den konference, hvori konsortiemedlemmerne deltager, for så vidt som den fælles stemmeafgivelse finder sted i afstemninger angående egentlige konsortieaktiviteter

f) fælles markedsføringsorganisation og/eller udstedelse af fælles konnossement

g) enhver anden aktivitet i tilknytning tiI de under litra a)-f) nævnte aktiviteter, som er nødvendige for disse.

3. Følgende skal i særdeleshed betragtes som værende tilknyttede og nødvendige aktiviteter som omhandlet i stk. 2, litra g):

a) konsortiemedlemmers pligt til i den pågældende trafik at benytte skibe tildelt konsortiet og til at afstå fra at befragte lastrum på skibe tilhørende tredjeparter

b) konsortiemedlemmers pligt til at afstå fra at tildele eller bortfragte lastrum til andre rederier i den pågældende trafik, medmindre det sker med de andre konsortiemedlemmers forudgående samtykke.

Artikel 4

Begrænsning af kapacitetsudnyttelsen

Fritagelsen efter artikel 3 gælder ikke for konsortier, der omfatter aftaler om begrænsning af udnyttelsen af den eksisterende kapacitet, således at de deltagende konsortierederier undlader at udnytte en bestemt procentdel af kapaciteten på de skibe, der benyttes i konsortietrafikken.

KAPITEL III

BETINGELSER FOR FRITAGELSE

Artikel 5

Grundlæggende betingelse for fritagelse

Fritagelse efter artikel 3 er betinget af, at en eller flere af nedennævnte tre betingelser er opfyldt:

a) at der mellem medlemmerne af den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, består en effektiv priskonkurrence, idet konferenceaftalen i henhold til en lovfæstet eller ikke-lovfæstet pligt udtrykkeligt giver konsortiet eller dets medlemmer mulighed for uafgængig fragtratefastsættelse for alle fragtrater i konferencens tarif

b) at der inden for den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, mellem konferencemedlemmerne består en tilstrækkelig effektiv konkurrence om udbuddet af transportydelser, idet konferenceaftalen udtrykkeligt giver konsortiet mulighed for at tilbyde særskilte servicearrangementer af enhver art med hensyn til anløbsfrekvens og servicekvalitet samt for til enhver tid frit at tilpasse sit udbud af ydelser til transportbrugernes specifikke behov, eller

c) at konsortiemedlemmerne reelt eller potentielt er udsat for effektiv konkurrence fra rederier, der står uden for konsortiet hvad enten der findes en konference i den eller de pågældende farter eller ej.

Artikel 6

Betingelser med hensyn til markedsandel

1. For at være omfattet af fritagelsen efter artikel 3 skal konsortier, der opererer inden for en konference, på hvert af de markeder, de opererer på, have en markedsandel på under 30 % målt efter den transporterede godsmængde (fragttonnage eller TEU), og konsortier, der opererer uden for en konference, skal have en andel på under 35 %.

2. Fritagelsen efter artikel 3 fortsætter med at gælde, når den i stk. 1 fastsatte markedsandel overskrides med ikke mere end en tiendedel i to på hinanden følgende kalenderår.

3. Ved overskridelse af de i stk. 1 og 2 fastsatte grænser fortsætter fritagelsen efter artikel 3 med at gælde i en periode på seks måneder regnet fra udgangen af det kalenderår, hvori grænsen blev overskredet. Denne periode forlænges til 12 måneder, når overskridelsen beror på, at et rederi uden for konsortiet har trukket sig ud af markedet.

Artikel 7

Indsigelsesprocedure

1. Fritagelsen efter artikel 3 og 10 gælder også for konsortier, hvis markedsandel på et hvilket som helst marked, det opererer på, overskrider de i artikel 6 fastsatte grænser, men ikke på noget marked udgør over 50 %, forudsat at de pågældende aftaler i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 2843/98 ([1]) anmeldes til Kommissionen, og denne ikke inden udløbet af en frist på seks måneder modsætter sig fritagelse.

Seksmånedersfristen begynder at løbe på den dag, hvor anmeldelsen får virkning i overensstemmelse med artikel 4 i forordning (EF) nr. 2843/98.

2. Bestemmelserne i stk. 1 finder kun anvendelse, når der i anmeldelsen eller en følgeskrivelse udtrykkeligt er henvist til denne artikel.

3. Kommissionen kan modsætte sig fritagelse.

Den skal rejse indsigelse, når en medlemsstat inden for en frist på tre måneder regnet fra videresendelsen af den i stk. 1 omhandlede anmeldelse til vedkommende stat anmoder den herom. En sådan anmodning skal være begrundet i hensyn til traktatens konkurrenceregler.

4. Kommissionen kan til enhver tid tilbagekalde sin indsigelse mod fritagelse. Er indsigelsen rejst efter anmodning fra en medlemsstat, som fastholder sin indvending, kan den kun tilbagekaldes efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på Søtransportområdet.

5. Tilbagekaldes indsigelsen, fordi de implicerede virksomheder har godtgjort, at betingelserne i artikel 81, stk. 3, er opfyldt, får fritagelsen virkning fra anmeldelsesdatoen.

6. Tilbagekaldes indsigelsen, fordi de implicerede virksomheder har ændret aftalen, således at den herefter opfylder betingelserne i artikel 81, stk. 3, får fritagelsen virkning fra den dato, hvor ændringerne trådte i kraft.

7. Har Kommissionen rejst en indsigelse, som ikke derefter tilbagekaldes, har anmeldelsen de virkninger, der er fastsat i afsnit II i forordning (EØF) nr. 4056/86.

Artikel 8

Andre betingelser

Til fritagelse efter artikel 3 og 10 knyttes følgende yderligere betingelser:

a) Konsortiet skal give hvert konsortiemedlem mulighed for at indgå servicearrangementer ved en individuel kontrakt.

b) Konsortieaftalen skal give medlemsrederierne mulighed for at træde ud af konsortiet uden nogen økonomisk eller anden form for sanktion, som f.eks. påbud om at ophøre med at sejle i den eller de pågældende farter, uanset om der åbnes mulighed for at genoptage sejladsen efter udløbet af et vist tidsrum. Udtrædelse skal kunne finde sted med højst seks måneders opsigelsesvarsel, dog således at opsigelse først kan finde sted tidligst 18 måneder efter konsortieaftalens ikrafttræden.

   I stærkt integrerede konsortier, der omfatter en nettoindtjeningspool, og/eller hvor der er foretaget omfattende investeringer, fordi medlemmerne har måttet købe eller befragte skibe med henblik på konsortiets oprettelse, må opsigelsesvarslet højst være på seks måneder, og opsigelse kan først finde sted tidligst 30 måneder efter aftalens ikrafttrædelse.

c) Konsortier, der tillige omfatter fælles markedsføring, skal give ethvert konsortiemedlem mulighed for med højst seks måneders opsigelse at træde ud af dette markedsføringssamarbejde uden nogen form for sanktion og derefter markedsføre sine ydelser uafhængigt.

d) Hverken konsortiet eller konsortiemedlemmerne må udøve diskrimination mod bestemte havne, brugere eller transportører inden for fællesmarkedet ved for transport af identiske varer inden for aftaleområdet at anvende forskellige priser og vilkår for forskellige afsender- eller modtagerlande eller for forskellige afskibnings eller modtagerhavne, medmindre disse forskelle har en økonomisk begrundelse.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSER

Artikel 9

Forpligtelser knyttet til fritagelsen

1. Til fritagelsen efter artikel 3 og artikel 13, stk. 1, knyttes forpligtelserne i stk. 2-5.

([1]) EFT L 354 af 30.12.1998, s. 22.

2. Mellem transportbrugerne eller deres repræsentative organisationer og konsortiet skal der foregå regulære konsultationer med henblik på at finde løsninger på alle væsentlige spørgsmål - undtagen rent driftsmæssige spørgsmål af mindre betydning - i forbindelse med vilkårene for og kvaliteten af de linjetransportydelser, konsortiet eller dets medlemmer tilbyder.

Disse konsultationer skal finde sted, når som helst en af de ovennævnte parter anmoder herom.

Konsultationerne skal finde sted, før den foranstaltning, konsultationen vedrører, iværksættes, medmindre der foreligger force majeure. Er konsortiemedlemmerne i en force majeure-situation nødsaget til at iværksætte en beslutning, før konsultationer har fundet sted, skal der, hvis der fremsættes anmodning herom, afholdes konsultationer herom senest ti arbejdsdage efter anmodningen. Medmindre der foreligger force majeure som ovenfor omhandlet, hvilket i så fald skal anføres i meddelelsen om den pågældende foranstaltning, må der ikke finde nogen offentlig bekendtgørelse af denne foranstaltning sted, før konsultationerne er gennemført.

Konsultationerne er en proces, der omfatter følgende trin:

a) konsortiet skal give den anden part fyldestgørende skriftlige oplysninger om det spørgsmål, der er genstanden for konsultationen, før den finder sted

b) parterne udveksler dernæst deres synspunkter skriftligt og/eller mundtligt på møder, hvor repræsentanterne for konsortierederierne og de deltagende afskibere har de fornødne beføjelser til at nå til enighed, og parterne skal hver især bestræbe sig på at nå frem til en sådan enighed

c) i tilfælde af, at parterne til trods for deres gensidige bestræbelser herpå ikke har kunnet nå til enighed, skal de anerkende og officielt bekendtgøre den manglende enighed. Hver af parterne kan underrette Kommissionen herom

d) der kan fastsættes en rimelig frist for, hvornår konsultationerne skal være afsluttet, så vidt muligt efter fælles overenskomst mellem parterne. Medmindre der foreligger ekstraordinære omstændigheder, eller parterne er enige herom, skal denne frist være på mindst en måned.

3. Transportbrugerne skal efter anmodning og mod rimeligt gebyr kunne få oplyst vilkårene for de linjetransportydelser, konsortiet og dets medlemmer tilbyder, herunder også vilkårene i forbindelse med disse ydelsers kvalitet og enhver ændring heri, og disse vilkår skal være fremlagt til gennemsyn uden gebyr på medlemsrederiernes eller konsortiets samt alle agenters kontorer.

4. Har parterne accepteret voldgiftskendelser eller mæglingsforslag i tvister vedrørende handlinger, der er omfattet af denne forordning, skal de af konsortiet omgående anmeldes til Kommissionen.

5. Ethvert konsortium, der ønsker at være omfattet af denne forordning, skal efter simpel anmodning fra Kommissionen med et varsel, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af de konkrete omstændigheder, men som ikke kan være på mindre end en måned, kunne godtgøre, at det opfylder betingelserne og forpligtelserne i artikel 5-8 samt stk. 2 og 3, i nærværende artikel og fremsende den pågældende konsortieaftale til Kommissionen inden for denne frist.

Artikel 10

Fritagelse for aftaler mellem transportbrugere og konsortier om brugen af linjeskibsfartsydelser

Alle aftaler, vedtagelser og former for samordnet praksis mellem på den ene side transportbrugerne og deres repræsentative organisationer og på den anden side et konsortium omfattet af gruppefritagelsen efter artikel 3 om vilkårene for og kvaliteten af de linjetransportydelser, der tilbydes af konsortiet, samt om alle generelle spørgsmål i forbindelse hermed, som har været genstand for de i artikel 9, stk. 2, omhandlede konsultationer, er fritaget for forbuddet i traktatens artikel 81, stk. 1.

KAPITEL V

FORSKELLIGE BESTEMMELSER

Artikel 11

Tavshedspligt

1. De oplysninger, der indhentes i henhold til artikel 7 og artikel 9, stk. 5, må kun bruges til de i denne forordning omhandlede formål.

2. Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder samt disses embedsmænd og andre ansatte må ikke videregive oplysninger, de er kommet i besiddelse af under anvendelse af denne forordning, og som pr. definition er underlagt tavshedspligt.

3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er ikke til hinder for offentliggørelse af generelle oplysninger eller undersøgelser, der ikke indeholder angivelse af bestemte virksomheder eller virksomhedssammenslutninger.

Artikel 12

Inddragelse af gruppefritagelsen

I overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 479/92 kan Kommissionen inddrage gruppefritagelsen i konkrete tilfælde, hvis den konstaterer, at en aftale, vedtagelse eller samordnet praksis, som er fritaget efter nærværende forordnings artikel 3 eller artikel 13, stk. 1, alligevel har visse virkninger, der er uforenelige med traktatens artikel 81, stk. 3, eller i strid med traktatens artikel 82, og navnlig når:

a) der på en bestemt trafik ikke findes effektiv konkurrence uden for den konference, inden for hvilken konsortiet opererer, eller uden for det pågældende konsortium

b) et konsortium gentagne gange har tilsidesat forpligtelserne i denne forordnings artikel 9

c) et konsortium udviser en adfærd, hvis virkninger er uforenelige med traktatens artikel 82

d) sådanne virkninger er en følge af en voldgiftskendelse.

Artikel 13

Overgangsbestemmelser

1. Traktatens artikel 81, stk. 1, finder ikke anvendelse på aftaler, som er i kraft den 25. april 2000, som på denne dato opfylder de betingelser for fritagelse, der er fastsat i forordning (EF) nr. 870/95, og som blev behandlet efter indsigelsesproceduren i henhold til nævnte forordnings artikel 7.

2. Anmeldelser indgivet i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 870/95 før denne forordnings ikrafttrædelse anses at være indgivet i henhold til artikel 7 i nærværende forordning, forudsat at seksmånedersfristen ikke er udløbet den 25. april 2000.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft den 26. april 2000.

Den anvendes indtil den 25. april 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 824/2000

af 19. april 2000

om fastsættelse af procedurer for interventionsorganernes overtagelse af korn samt analysemetoder for bestemmelsen af kvaliteten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/1999 [2], særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Interventionsprisen for blød hvede, hård hvede, byg, rug, majs og sorghum er fastsat for kvaliteter, der så vidt muligt svarer til gennemsnitskvaliteterne af disse kornarter i Fællesskabet.

(2) Anvendelsen af tillæg og fradrag bør gøre det muligt ved interventionen at afspejle prisforskelle på markedet som følge af kvalitetsforskelle.

(3) Korn, der på grund af kvaliteten ikke kan anvendes eller oplagres på passende måde, bør ikke accepteres ved intervention.

(4) For at forenkle den normale administration af intervention og især for at få ensartede partier af det korn, der tilbydes til intervention, bør der fastsættes en minimumsmængde, under hvilken interventionsorganet ikke er forpligtet til at acceptere tilbuddet. Det kan dog være nødvendigt at fastsætte en større minimumsmængde i visse medlemsstater, for at interventionsorganerne kan tage hensyn til de forhold og sædvaner inden for engroshandelen, der har udviklet sig i de pågældende lande.

(5) Betingelserne for afgivelse af tilbud til interventionsorganerne og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse bør være så ensartede som muligt i Fællesskabet for at undgå enhver form for forskelsbehandling af producenterne.

(6) Der bør fastsættes metoder for bestemmelse af kvaliteten for blød hvede, hård hvede, rug, byg, majs og sorghum.

(7) Medlemsstaterne bør føre tilsyn med interventionslagrenes opbevaringstilstand som supplement til den årlige beholdningsopgørelse som fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2148/96 af 8. november 1996 om regler for evaluering af og kontrol med mængderne af landbrugsprodukter på offentlige interventionslagre [3], ændret ved forordning (EF) nr. 808/1999 [4].

(8) Kommissionens forordning (EØF) nr. 689/92 af 19. marts 1992 om fastsættelse af fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse af korn [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1664/1999 [6], samt Kommissionens forordning (EØF) nr. 1908/84 af 4. juli 1984 om fastsættelse af referencemetoderne til bestemmelse af kvaliteten af korn [7], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2507/87 [8], er blevet ændret mange gange. Af hensyn til klarheden bør de afløses af nærværende forordning.

(9) Forvaltningskomitéen for Korn har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I de i artikel 4, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 omhandlede perioder kan enhver, der ligger inde med ensartede partier på mindst 80 tons blød hvede, rug, byg, majs, sorghum eller på mindst 10 tons hård hvede, der er høstet i Fællesskabet, tilbyde dette korn til interventionsorganet.

Interventionsorganerne kan dog fastsætte en større minimumsmængde.

Artikel 2

1. For at kornet kan godkendes til intervention, skal det være af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet.

2. Kornet anses for at være af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet, når det har den for den pågældende kornart karakteristiske farve og en sund lugt, samt er fri for levende skadedyr (herunder mider) på alle udviklingsstadier, når det opfylder de i bilag I fastsatte kriterier for minimumskvaliteten, og de ifølge fællesskabsbestemmelserne gældende maksimalt tilladte niveauer for radioaktivitet ikke overskrides.

Omfanget af den radioaktive kontamination kontrolleres kun, hvis situationen kræver det, og kun i den nødvendige periode. Om nødvendigt fastsættes varigheden og omfanget af kontrolforanstaltningerne efter fremgangsmåden i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Desuden skal den dej, der opnås af blød hvede, hvis analyserne viser, at Zélény-tallet for et parti af denne hvede ligger mellem 22 og 30, anses for ikke-klæbrig og maskinbearbejdelig, for at denne hvede kan betragtes som værende af sund, sædvanlig handelsmæssig kvalitet som omhandlet i stk. 1.

[1] EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
[2] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 18.
[3] EFT L 288 af 9.11.1996, s. 6.
[4] EFT L 102 af 17.4.1999, s. 70.
[5] EFT L 74 af 20.3.1992, s. 18.
[6] EFT L 197 af 29.7.1999, s. 28.
[7] EFT L 178 af 5.7.1984, s. 22.
[8] EFT L 235 af 20.8.1987, s. 10.

3. De i nærværende forordning gældende definitioner af de bestanddele, der ikke er mangelfrit basiskorn, er anført i bilag II.

Kerner af basiskorn og andet korn, der er fordærvet, angrebet af meldrøje eller brand og rust, klassificeres i kategorien »andre urenheder«, selv om de har beskadigelser, der henhører under andre kategorier.

Artikel 3

Ved bestemmelsen af kvaliteten af korn, der tilbydes til intervention i forbindelse med artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 1766/92, anvendes nedennævnte metoder:

3.1. Referencemetoden til bestemmelse af de bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn, er anført i bilag III.

3.2. Referencemetoden til bestemmelse af vandindholdet er anført i bilag IV. Medlemsstaterne kan dog endvidere benytte andre metoder, der er baseret på princippet i bilag IV, eller ISO-metode 712:1998 eller en metode, der er baseret på infrarød teknologi. I tilfælde af tvist har kun metoden i bilag IV gyldighed.

3.3. Referencemetoden til bestemmelse af tanninindholdet i sorghum er ISO-metoden 9648:1988.

3.4. Referencemetoden til bestemmelse af, om dej af blød hvede er ikke-klæbrig og maskinbearbejdelig, er anført i bilag V.

3.5. Referencemetoden til bestemmelse af proteinindholdet i formalet blød hvede er den metode, der er anerkendt af International Association for Cereal Chemistry (ICC), og hvis normer er fastsat under nr. 105/2: »metode til bestemmelse af proteinindholdet af korn og kornprodukter«.

Medlemsstaterne kan dog benytte enhver anden metode. I så fald skal de over for Kommissionen i forvejen godtgøre, at ICC godkender de ved denne anden metode opnåede resultater som ligestillede.

3.6. Zélény-tallet for formalet blød hvede bestemmes efter ISO-metode 5529:1992.

3.7. Hagberg-faldtallet (test for amylaseaktivitet) bestemmes efter ISO-metode 3093:1982.

3.8. Referencemetoden til bestemmelse af indholdet af melede kerner i hård hvede er anført i bilag VI.

3.9. Referencemetoden til bestemmelse af egenvægten er ISO-metode 7971/2:1995.

Artikel 4

1. Et tilbud om salg til intervention tages kun i betragtning, hvis det indgives på interventionsorganets blanket, der bl.a. skal indeholde følgende oplysninger:

a) den bydendes navn

b) det korn, der tilbydes

c) oplagringsstedet for det korn, der tilbydes

d) mængde, vigtigste egenskaber og høstår for det korn, der tilbydes

e) det interventionscenter, som tilbuddet gælder for.

Blanketten indeholder desuden en erklæring om, at produkterne er af fællesskabsoprindelse, eller i tilfælde af korn, der accepteres til intervention på særlige betingelser efter produktionsområde, oplysning om det område, hvor kornet er produceret.

Interventionsorganet kan dog antage et tilbud, der indgives i en anden skriftlig form, bl.a. som telekommunikation, hvis det indeholder alle de oplysninger, der skal anføres på den i første afsnit omhandlede blanket.

Medlemsstaterne kan kræve, at det tilbud, der indgives efter tredje afsnit, opfølges af en senere fremsendelse eller en direkte indlevering til det kompetente organ af nævnte blanket, uden at dette dog ændrer ved tilbuddets gyldighed fra datoen for dets indgivelse.

2. Antages tilbuddet ikke, underretter interventionsorganet den pågældende erhvervsdrivende herom senest fem arbejdsdage efter modtagelsen af tilbuddet.

3. Antages tilbuddet, underrettes de erhvervsdrivende hurtigst muligt om det lager, hvor kornet vil blive overtaget, samt om tidsplanen for leveringen.

Efter anmodning fra den bydende eller lagerholderen kan interventionsorganet ændre tidsplanen.

Den sidste levering skal finde sted senest ved udgangen af den fjerde måned efter måneden for antagelse af tilbuddet, dog ikke senere end den 1. juli i Spanien, Grækenland, Italien og Portugal og den 31. juli i de øvrige medlemsstater.

Artikel 5

1. Interventionsorganet overtager det tilbudte korn, når det eller dets repræsentant har konstateret mængden og de i bilaget krævede minimumsegenskaber for hele partiet af varen frit leveret interventionslager.

2. Kvalitetsegenskaberne konstateres på grundlag af en repræsentativ prøve, der fremstilles af prøver, der udtages af hver levering, dog mindst én prøve for hver 60 tons.

3. Den leverede mængde konstateres ved vejning i nærværelse af den bydende og en repræsentant for interventionsorganet, der skal være uafhængig af den bydende.

Interventionsorganets repræsentant kan også være lagerholderen. I et sådant tilfælde

a) foretager interventionsorganet selv inden for 45 dage fra overtagelsen en kontrol, der mindst omfatter en volumenkontrol. En eventuel difference mellem den vejede mængde og den mængde, der er anslået efter volumenmetoden, må ikke overstige 5 %

b) bærer lagerholderen, hvis tolerancen ikke er overskredet, alle omkostninger ved eventuelle mankoer, der konstateres ved en senere vejning i forhold til den vægt, der blev indført i regnskabet ved overtagelsen

c) foretages der straks en vejning, hvis tolerancen er overskredet. Vejningsomkostningerne påhviler lagerholderen, hvis den konstaterede vægt er lavere end den vægt, der blev indført i regnskabet, og i modsat fald medlemsstaten.

4. Hvis kornet overtages i det lager, hvor det befinder sig på tidspunktet for buddets indgivelse, kan mængden konstateres på grundlag af lagerregnskabet, der skal opfylde branchens og interventionsorganets krav, for så vidt

a) den ved vejning konstaterede vægt, de fysiske egenskaber på vejningstidspunktet, herunder vandindholdet, eventuelle flytninger samt de foretagne behandlinger fremgår af lagerregnskabet. Vejningen skal være foretaget inden for de seneste ti måneder

b) lagerholderen erklærer, at det tilbudte parti i alle henseender svarer til de oplysninger, der er anført i lagerregnskabet

c) de egenskaber, der konstateres på vejningstidspunktet, stemmer overens med egenskaberne i den repræsentative prøve, som er fremstillet af prøver, der er udtaget af interventionsorganet eller dets repræsentant med én hyppighed på en prøve for hver 60 tons.

5. Ved anvendelse af stk. 4

a) er den vægt, der skal tages i betragtning, den vægt, der er indført i lagerregnskabet, eventuelt justeret for at tage hensyn til en forskel mellem det indhold af vand og/eller andre urenheder (Schwarzbesatz), der blev konstateret ved vejningen, og det indhold, der blev konstateret i den repræsentative prøve. Der kan kun tages hensyn til en forskel i indholdet af andre urenheder for at justere den vægt, der er indført i lagerregnskabet, i nedadgående retning

b) foretager interventionsorganet en volumenkontrol inden for 45 dage fra overtagelse af partiet. En eventuel difference mellem den vejede mængde og den mængde, der er anslået efter volumenmetoden, må ikke overstige 5 %

c) bærer lagerholderen, hvis tolerancen ikke er overskredet, alle omkostninger ved eventuelle mankoer, der konstateres ved en senere vejning i forhold til den vægt, der blev indført i regnskabet ved overtagelsen

d) foretages der straks en vejning, hvis tolerancen er overskredet. Vejningsomkostningerne påhviler lagerholderen, hvis den konstaterede vægt er lavere end den vægt, der blev indført i regnskabet, eller i modsat fald EUGFL.

Artikel 6

Interventionsorganet lader under sit ansvar en analyse foretage af de kvalitative og tekniske egenskaber af kornet i de udtagne prøver senest 20 arbejdsdage efter den dato, hvor den repræsentative prøve blev fremstillet.

Viser analyserne, at det tilbudte korn ikke svarer til den minimumskvalitet, der kræves ved intervention, tager den bydende kornet tilbage på egen bekostning. Han bærer endvidere alle påløbne omkostninger.

Omkostningerne til følgende undersøgelser påhviler den bydende:

a) bestemmelse af tannin i sorghum

b) test for amylaseaktivitet (Hagberg)

c) bestemmelse af protein i hård hvede og blød hvede

d) Zélény-test

e) test af maskinbearbejdelighed.

I tilfælde af tvist underkaster interventionsorganet på ny de pågældende produkter den fornødne kontrol, og omkostningerne herved afholdes af den tabende part.

Artikel 7

Interventionsorganet udfærdiger en overtagelsesattest for hvert tilbud. Det anfører:

a) dato for kontrol af mængden og minimumsegenskaberne

b) den levende mængde

c) antal prøver, der er udtaget for at opnå den repræsentative prøve

d) de konstaterede fysiske egenskaber

e) det organ, som har foretaget en analyse af de tekniske kriterier, samt resultaterne af analysen.

Dokumentet dateres og overgives lagerholderen til medunderskrivelse.

Artikel 8

1. Den pris, der skal betales den bydende, er den i artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 omhandlede interventionspris, der gælder den dag, der er fastsat som den første leveringsdag i forbindelse med meddelelsen om tilbuddets antagelse for en vare leveret uaflæsset til lager, jf. dog stk. 2. Denne pris justeres under hensyn til de tillæg og fradrag, der er omhandlet i artikel 9.

Sker leveringen i en måned, hvor interventionsprisen er lavere end i den måned, hvor tilbuddet indgives, anvendes dog sidstnævnte pris. Nærværende afsnit gælder ikke for majs og sorghum, der tilbydes til intervention i august og september.

2. Forelægges interventionsorganet et tilbud i medfør af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 1766/92, træffer det beslutning om stedet og den første dag for overtagelsen af kornet.

Omkostningerne ved transport fra det lager, hvor varen er oplagret ved tilbuddets indgivelse, til det interventionscenter, hvortil den kan transporteres til de laveste omkostninger, påhviler den bydende.

Er det overtagelsessted, som interventionsorganet har udpeget, ikke det interventionscenter, hvortil varen kan transporteres til de laveste omkostninger, fastlægger og bærer interventionsorganet de supplerende transportomkostninger. I så fald fastlægger interventionsorganet de i foregående afsnit omhandlede transportomkostninger.

Oplagrer interventionsorganet efter aftale med den bydende den overtagne vare på det lager, hvor den befinder sig ved tilbuddets indgivelse, nedsættes interventionsprisen med de i foregående afsnit, andet punktum, omhandlede omkostninger samt udlagringsomkostningerne, idet sidstnævnte omkostninger anslås på grundlag af de omkostninger, der rent faktisk konstateres i medlemsstaten.

3. Betalingen foretages mellem den 30. og den 35. dag efter dagen for den i artikel 5 omhandlede overtagelse.

Artikel 9

De tillæg og fradrag, som den pris, der skal betales den bydende, forhøjes eller nedsættes med, udtrykkes i euro pr. ton og foretages samlet efter nedennævnte beløb:

a) Når vandindholdet i korn, der tilbydes til intervention, er lavere end 14 %, fremgår de tillæg, der skal anvendes, af tabel I i bilag VII. Når vandindholdet i korn, der tilbydes til intervention, er højere end 14 %, fremgår de fradrag, der skal foretages, af tabel II i bilag VII.

b) Når egenvægten af blød hvede eller byg, der tilbydes til intervention, afviger fra egenvægten på henholdsvis 76 kg/hl eller 64 kg/hl, fremgår de fradrag, der skal foretages, af tabel III i bilag VII.

c) Når andelen af knækkede kerne overstiger 3 % for hård hvede, blød hvede, rug og byg og 4 % for majs og sorghum, foretages der et fradrag på 0,05 EUR for hver yderligere afvigelse på 0,1 %.

d) Når andelen af kornbesats (urenheder) overstiger 2 % for hård hvede, 3 % for rug, 4 % for majs og sorghum og 5 % for blød hvede og byg, foretages der et fradrag på 0,05 EUR for hver yderligere afvigelse på 0,1 %.

e) Når andelen af spirede kerner overstiger 2,5 %, foretages der et fradrag på 0,05 EUR for hver yderligere afvigelse på 0,1 %.

f) Når andelen af andre urenheder (Schwarzbesatz) overstiger 0,5 % for hård hvede og 1 % for blød hvede, rug, byg, majs og sorghum, foretages der et fradrag på 0,1 EUR for hver yderligere afvigelse på 0,1 %.

g) Når andelen af melede kerner for hård hvede overstiger 20 %, foretages der et fradrag på 0,2 EUR for hver yderligere afvigelse på 1 % eller del af 1 %.

h) Når proteinindholdet i blød hvede er lavere end 11,5 %, fremgår de fradrag, der skal foretages, af tabel IV i bilag VII.

i) Når indholdet af tannin i sorghum, der tilbydes til intervention, er højere end 0,4 % af tørstoffet, beregnes det fradrag, der skal foretages, efter den praktiske metode i bilag VIII.

Artikel 10

1. Erhvervsdrivende, der for interventionsorganets regning oplagrer opkøbte produkter, overvåger regelmæssigt deres tilstedeværelse og opbevaringstilstand og underretter straks nævnte organ om ethvert problem, der måtte opstå i denne forbindelse.

2. Interventionsorganet kontrollerer mindst én gang om året det oplagrede produkts kvalitet. Prøveudtagningen med henblik herpå kan finde sted i forbindelse med den årlige opgørelse, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EF) nr. 2148/96.

Artikel 11

Interventionsorganerne vedtager om nødvendigt yderligere fremgangsmåder ved og betingelser for overtagelse, der er i overensstemmelse med nærværende forordning, for at tage hensyn til de særlige forhold i den medlemsstat, som interventionsorganet henhører under. De kan bl.a. anmode om periodiske oplysninger om de bestående lagre.

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 689/92 og (EØF) nr. 1908/84 ophæves med virkning pr. 1. juli 2000.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2000.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

	Hård hvede	Blød hvede	Rug	Byg	Majs	Sorghum
A. Maksimalt vandindhold	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %	14,5 %
B. Maksimal andel af bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn, heraf højst:	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Knækkede kerner	6 %	5 %	5 %	5 %	10 %	10 %
2. Kornbesats (urenheder) (andet end i punkt 3)	5 %	7 %	5 %	12 %	5 %	5 %
heraf:						
a) uudviklede kerner					—	—
b) andre kornarter	3 %			5 %		
c) kerner angrebet af skadedyr						
d) kerner med misfarvede kim			—	—	—	—
e) varmebeskadigede kerner	0,50 %	0,50 %	1,5 %	3 %	3 %	3 %
3. Plettede og/eller skimmelangrebne kerner	5 %	—	—	—	—	—
heraf:						
— skimmelangrebne kerner	1,5 %	—	—	—	—	—
4. Spirede kerner	4 %	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
5. Andre urenheder (Schwarzbesatz)	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
heraf:						
a) fremmede frø:						
— skadelige	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— andre						
b) fordærvede kerner:						
— kerner, der er fordærvet ved en spontan opvarmning eller ved en for brutal tørring	0,05 %	0,05 %				
— andre						
c) egentlige urenheder						
d) avner						
e) meldrøje	0,05 %	0,05 %	0,05 %	—	—	—
f) kerner angrebet af brand og rust			—	—	—	—
g) døde insekter og dele af insekter						
C. Maksimal andel af melede kerner, også delvist melede	27 %	—	—	—	—	—
D. Maksimalt tanninindhold [1]	—	—	—	—	—	1 %
E. Mindste egenvægt (kg/hl)	78	73	70	62	—	—

	Hård hvede	Blød hvede	Rug	Byg	Majs	Sorghum
F. Minimumsproteinindhold (1):						
— produktionsår 2000/01	11,5 %	10 %	—	—	—	—
— produktionsår 2001/02	11,5 %	10,3 %	—	—	—	—
— produktionsår 2002/03 og ff.	11,5 %	10,5 %				
G. Minimumsfaldtal i sekunder (Hagberg)	220	220	120			
H. Minimumszélénytal (ml)	—	22	—	—	—	—

(1) I % af tørstof

BILAG II

1. DEFINITION AF BESTANDDELE, SOM IKKE ER MANGELFRIT BASISKORN

1.1. Knækkede kerner

Alle kerner, på hvilke endospermen ligger delvis udækket, betragtes som knækkede kerner. Kerner beskadiget ved tærskning og kerner, hvis kim er slået af, henregnes ligeledes til denne gruppe.

For majs forstås ved »knækkede kerner« dele af kerner eller kerner, der falder gennem en rundthulssigte med en huldiameter på 4,5 mm.

For sorghum forstås ved »knækkede kerner« dele af kerner eller kerner, der falder gennem en rundthulssigte med en huldiameter på 1,8 mm.

1.2. Kornbesats (urenheder)

a) *Uudviklede kerner:*

Kerner, der, efter at samtlige andre i dette bilag nævnte bestanddele af kornprøven er fjernet, falder gennem slidssigter med følgende slidsbredder: blød hvede 2,0 mm, rug 1,8 mm, hård hvede 1,9 mm og byg 2,2 mm.

Uanset denne definition forstås dog ved »uudviklede kerner«

— for byg i Finland og Sverige, der har en egenvægt på 64 kg/hl eller derover, og som tilbydes til intervention i disse medlemsstater, eller

— for byg med et vandindhold på højst 12,5 %

kerner, der, efter at samtlige andre i nærværende bilag nævnte bestanddele af kornprøven er fjernet, falder gennem slidssigter med en slidsbredde på 2,0 mm.

Endvidere henregnes også frostskadede kerner og alle umodne (grønne) kerner til uudviklede kerner.

b) *Andre kornarter:*

Alle kerner, som ikke tilhører den slags kerner, som prøven er udtaget af.

c) *Kerner angrebet af skadedyr:*

Kerner, der kan fremvise spor af afgnavning. Væggelusinficerede kerner hører ligeledes til denne gruppe.

d) *Kerner, der fremviser misfarvning af kimen, plettede kerner og skimmelangrebne kerner:*

Kerner med misfarvede kim er kerner med brune til sortbrune misfarvninger i skallen omkring ubeskadigede ikke-spirede kim. For blød hvede lades indtil 8 % kerner med misfarvede kim ude af betragtning.

For hård hvede forstås ved

— »plettede kerner« de kerner, der på andre steder end selve kimen udviser brune til brunsorte pletter

— »skimmelangrebne kerner« kerner, hvis frøhinde er angrebet af skimmelsvampen mycelium. Disse kerner er lettere uudviklede, krusede og har lyserøde eller hvide diffuse pletter med svagt afgrænsede konturer.

e) *»Varmebeskadigede kerner«*:

Kerner, der fremviser ydre tegn på ristning, men som ikke er fordærvede kerner.

1.3. Spirede kerner

Ved »spirede kerner« forstås kerner, hvor rot eller bladkimen kan ses med det blotte øje. Ved bedømmelse af prøvens indhold af spirede kerner skal der dog tages hensyn til dens almindelige udseende. Ved nogle kornarter, f.eks. hård hvede, træder kimen stærkt frem, således at den skal, der dækker kimen, brister, når kornpartiet bringes i bevægelse. Disse kerner ligner spirede kerner, men skal ikke henregnes til denne gruppe. Spirede kerner foreligger kun, når kimen har undergået tydelige forandringer, hvorved en spiret kerne let lader sig skelne fra en normal kerne.

1.4. **Andre urenheder (Schwarzbesatz)**

a) *Fremmede frø*

»Fremmede frø« er frø af andre planter end korn, hvad enten disse planter er dyrket eller ej. Fremmede frø er frø uden udnyttelsesværdi, frø, der kan anvendes til kvægfoder, og skadelige frø.

Ved »skadelige frø« forstås frø, der er giftige for mennesker og dyr, frø, der generer eller komplicerer rensningen og formalingen af korn, samt frø, der ændrer kvaliteten af de forarbejdede kornprodukter.

b) *Fordærvede kerner*

»Fordærvede kerner« er kerner, som ved forrådnelse, skimmel- eller bakterieangreb eller ved anden påvirkning er blevet uanvendelige til menneskeføde og for foderkorns vedkommende til foder.

Kerner, der er fordærvet ved en spontan opvarmning eller ved en for brutal tørring, tilhører også denne gruppe. Disse varmebeskadigede kerner er fuldt udvoksede kerner, hvis skal har en gråbrun til sort farve, og hvis indre ved gennemskæring viser en gullig-grå og sortbrun farvning.

Kerner, der er beskadigede af hvedegalmyg, regnes kun som fordærvede kerner, hvis mere end halvdelen af kernens overflade udviser en grå til sort farve som følge af et sekundært svampeangreb. Hvis misfarvningen dækker mindre end halvdelen af kernens overflade, regnes kernen som angrebet af skadedyr.

c) *Egentlige urenheder*

Alle de bestanddele i en kornprøve, som bliver tilbage ved sigtning gennem en sigte med en slidsbredde på 3,5 mm (undtagen kerner af andre kornarter og meget tykke kerner af basiskornarten), samt de bestanddele, der passerer gennem en sigte med en slidsbredde på 1,0 mm, anses for egentlige urenheder. Sten, sand, dele af halmstrå og andre urenheder, som findes i prøverne, og som passerer gennem en sigte med en slidsbredde på 3,5 mm, men tilbageholdes af en sigte med en slidsbredde på 1,0 mm, tilhører også denne gruppe.

Denne definition gælder ikke for majs. For denne kornart skal alle de bestanddele i en prøve, der passerer gennem en sigte med en slidsbredde på 1 mm, samt alle de i foregående stykke nævnte urenheder anses for egentlige urenheder.

d) *Avner* (for majs brudstykker af kolber)

e) *Meldrøje*

f) *Kerner angrebet af brand og rust*

g) *Døde insekter og dele af insekter*

1.5. **Levende skadedyr**

1.6. **Melede kerner**

Ved »melede kerner« af hård hvede forstås kerner, hvis indre ikke kan anses for at være helt glasagtigt.

2. **BESTANDDELE, SOM SKAL TAGES I BETRAGTNING PR. KORNART VED DEFINITION AF URENHEDER**

2.1. **Hård hvede**

Ved »kornbesats (urenheder)« forstås uudviklede kerner, kerner af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr, kerner med misfarvede kim, plettede eller skimmelangrebne kerner og varmebeskadigede kerner.

Ved »andre urenheder« forstås fremmede frø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, kerner angrebet af brand og rust, døde insekter og dele af insekter.

2.2. **Blød hvede**

Ved »kornbesats (urenheder)« forstås uudviklede kerner, kerner af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr, kerner med misfarvede kim og varmebeskadigede kerner.

Ved »andre urenheder« forstås fremmede frø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, kerner angrebet af brand og rust, døde insekter og dele af insekter.

2.3. **Rug**

Ved »kornbesats (urenheder)« forstås fordærvede kerner, kerner af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr og varmebeskadigede kerner.

Ved »andre urenheder« forstås fremmede frø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, meldrøje, døde insekter og dele af insekter.

2.4. **Byg**

Ved »kornbesats (urenheder)« forstås fordærvede kerner, kerner af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr og varmebeskadigede kerner.

Ved »andre urenheder« forstås fremmede frø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, døde insekter og dele af insekter.

2.5. **Majs**

Ved »kornbesats (urenheder)« forstås kerner af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr og varmebeskadigede kerner.

For denne kornart skal alle de bestanddele i en prøve, der passerer gennem en sigte med en slidsbredde på 1,0 mm, anses for egentlige urenheder.

Ved »andre urenheder« forstås fremmede frø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, døde insekter og dele af insekter.

2.6. **Sorghum**

Ved »kornbesats (urenheder)« forstås kerner af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr og varmebeskadigede kerner.

Ved »andre urenheder« forstås fremmede frø, fordærvede kerner, egentlige urenheder, avner, døde insekter og dele af insekter.

BILAG III

REFERENCEMETODE TIL BESTEMMELSE AF DE BESTANDDELE, SOM IKKE ER MANGELFRIT BASISKORN

1. For blød hvede, hård hvede, rug og byg sigtes en gennemsnitsprøve på 250 g gennem to slidssigter, den ene med en slidsbredde på 3,5 mm og den anden med en slidsbredde på 1,0 mm, i begge tilfælde i et halvt minut.

   For at sikre en konstant sigtning anbefales en mekanisk sigte, f.eks. et vibrationsbord med påmonterede sigter.

   De bestanddele, der holdes tilbage af sigten med en slidsbredde på 3,5 mm, og de bestanddele, der passerer gennem sigten med en slidsbredde på 1,0 mm, vejes sammen og betragtes som egentlige urenheder. Omfatter de bestanddele, der holdes tilbage af sigten med en slidsbredde på 3,5 mm, dele af gruppen »andre kornarter« eller meget tykke kerner af basiskornet, skal disse dele føres tilbage til den sigtede prøve. Ved sigtning gennem sigten med en slidsbredde på 1,0 mm skal det undersøges, om der i prøven findes levende skadedyr.

   Af den sigtede prøve tages der ved hjælp af en prøvedeler en prøve på 50 til 100 g. Denne delprøve vejes.

   Derefter spredes denne delprøve ved hjælp af en pincet eller en hornspatel ud på en bordflade, og knækkede kerner, andre kornarter, spirede kerner, kerner angrebet af skadedyr, frostskadede kerner, kerner med misfarvede kim, plettede kerner, fremmede frø, meldrøje, fordærvede kerner, kerner angrebet af brand og rust, avner, levende skadedyr og døde insekter fjernes.

   Såfremt delprøven indeholder kerner, som endnu sidder i avnerne, afskalles disse kerner med hånden, idet avnerne betragtes som dele af avner. Sten, sand og dele af halmstrå betrates som egentlige urenheder.

   Delprøven sigtes i et halvt minut gennem en sigte med en slidsbredde på 2,0 mm for blød hvede, 1,8 mm for rug, 1,9 mm for hård hvede og 2,2 mm for byg. De bestanddele, der passerer gennem denne sigte, betragtes som uudviklede kerner. Frostskadede samt umodne grønne kerner henhører under gruppen »uudviklede kerner«.

2. En gennemsnitsprøve på 500 g for majs og på 250 g for sorghum rystes i et halvt minut i en sigte med en slidsbredde på 1,0 mm. Det konstateres, om der forekommer levende skadedyr og døde insekter.

   I de bestanddele, der bliver tilbage efter sigtning med en sigte med en slidsbredde på 1,0 mm, frasorteres sten, sand, dele af halmstrå og andre egentlige urenheder ved hjælp af en pincet eller en hornspatel.

   De således fjernede egentlige urenheder føjes til de bestanddele, der er passeret gennem sigten med en slidsbredde på 1,0 mm, og vejes sammen med disse.

   Ved hjælp af en prøvedeler tages en prøve på 100 til 200 g for majs og på 25 g for sorghum af den sigtede prøve. Denne delprøve vejes. Derefter spredes den i et tyndt lag ud på en bordplade. Ved hjælp af en pincet eller en hornspatel fjernes dele af andre kornarter, kerner angrebet af skadedyr, frostskadede kerner, spirede kerner, fremmede frø, fordærvede kerner, avner, levende skadedyr og døde insekter.

   Derefter sigtes denne delprøve gennem en rundthulssigte med en huldiameter på 4,5 mm for majs og med en huldiameter på 1,8 mm for sorghum. De bestanddele, der passerer gennem denne sigte, betragtes som knækkede kerner.

3. De grupper bestanddele, der ikke er mangelfrit basiskorn, og som er bestemt i henhold til de i punkt 1 og 2 nævnte metoder, skal vejes så akkurat som muligt med en nøjagtighed på 0,01 g og beregnes i procentvise andele af gennemsnitsprøven. Oplysningerne i analyserapporten angives med en nøjagtighed på 0,1 %. Det konstateres, om der er levende skadedyr til stede.

   Principielt skal der ved hver prøve foretages to analyser. De må med hensyn til de samlede ovenfor nævnte bestanddele ikke afvige fra hinanden med mere end 10 %.

4. Ved de i punkt 1, 2 og 3 nævnte metoder skal følgende apparatur anvendes:

   a) prøvedeler, f.eks. en konisk eller en riflet prøvedeler

   b) præcisions- og finvægt

   c) slidssigter med en slidsbredde på 1,0 mm, 1,8 mm, 1,9 mm, 2,0 mm, 2,2 mm og 3,5 mm og rundthulssigter med en huldiameter på 1,8 mm og 4,5 mm. Sigterne monteres eventuelt på et vibrationsbord.

BILAG IV

PRAKTISK REFERENCEMETODE TIL BESTEMMELSE AF VANDINDHOLDET

1. **Princip**

Produktet tørres ved en temperatur på 130-133 °C og ved normalt atmosfærisk lufttryk i et i forhold til partiklernes størrelse passende tidsrum.

2. **Anvendelsesområde**

Denne tørringsmetode gælder for knust korn, hvoraf mindst 50 % passerer gennem en sigte med en maskestørrelse på 0,5 mm, og højst 10 % holdes tilbage af en sigte med runde masker på 1,0 mm. Metoden gælder også for mel.

3. **Apparatur**

Præcisionsvægt.

Findelingsapparat af et materiale, som ikke absorberer fugtighed, er let at rense, giver en hurtig og ensartet formaling uden at fremkalde en mærkbar opvarmning, hvor kontakt med den omgivende luft så vidt muligt undgås, og som svarer til de i punkt 2 stillede krav (f.eks. en keglemølle, der kan skilles ad).

Beholder af korrosionsbestandigt metal eller af glas med slebet låg; nyttefladen må muliggøre en fordeling af prøven med 0,3 gram pr. cm^2.

Elektrisk opvarmet, termostatstyret tørreskab, som er indstillet på en temperatur mellem 130 og 133 °C [1] og med tilstrækkelig ventilation [2].

Eksikkator med en tyk, perforeret plade af metal eller eventuelt porcelæn, indeholdende et effektivt tørringsmiddel.

4. **Fremgangsmåde**

Tørring

I den på forhånd tarerede beholder afvejes med en nøjagtighed på ± 1 mg ca. 5 g af den formalede substans af småkernet korn eller ca. 8 g i tilfælde af majs. Beholderen anbringes i et tørreskab, der er opvarmet til 130-133 °C. Anbringelsen foregår så hurtigt som muligt for at undgå, at tørreskabets temperatur falder for meget. Man lader tørringen vare 2 timer for småkernet korn og 4 timer for majs fra det tidspunkt, hvor tørreskabet på ny har nået en temperatur på 130-133 °C. Derefter tages beholderen ud af tørreskabet, låget lægges hurtigt på, og den afkøles i 30 til 45 minutter i en eksikkator, hvorefter den vejes (med en nøjagtighed på ± 1 mg).

5. **Beregningsmetode og formler**

E = prøvens oprindelige vægt i gram

M = prøvens vægt i gram efter konditionering

M′ = prøvens vægt i gram efter formaling

m = prøvens vægt i gram efter tørring.

Produktets vandindhold, udtrykt i procent, er lig med:

— uden forudgående konditionering $(E - m) \times 100 / E$

— med forudgående konditionering $((M' - m)M/M' + E - M) \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$.

Der foretages mindst to forsøg.

6. **Bestemmelsens nøjagtighed**

Forskellen mellem de værdier, der opnås ved to bestemmelser foretaget samtidigt eller hurtigt efter hinanden af den samme analytiker, må ikke overstige 0,15 g vand pr. 100 g prøvemateriale. Hvis denne værdi er overskredet, skal bestemmelserne gentages.

---

[1] Lufttemperaturen i tørreskabets indre.

[2] Tørreskabet skal have en sådan varmekapacitet, at det med en forhåndsindstilling på 130 til 133 °C når op på denne temperatur senest 45 minutter efter, at det højeste antal prøver, der tørres samtidig, er sat ind.

Ventilationen skal være af en sådan beskaffenhed, at forskellen mellem de resultater, der opnåas efter to timers tørring af småkernet korn (blød hvede, hård hvede, byg sorghum og rug) eller fire timers tørring af majs, for alle de prøver af fine gryn, henholdsvis majs, som skabet kan rumme, og de resultater, der opnås efter tre timers tørring af småkernet korn og fem timers tørring af majs, er mindre end 0,15 %.

BILAG V

METODE TIL BESTEMMELSE AF, OM DEJ AF BLØD HVEDE ER IKKE-KLÆBRIG OG MASKINBEARBEJDELIG

1. **Foranstaltningens betegnelse**

Metode til prøvebagning af hvedemel.

2. **Anvendelsesområde**

Metoden kan anvendes på hvedemel, som er fremstillet på en laboratoriemølle, til fremstilling af gærbrød.

3. **Princip**

I en nærmere angivet æltemaskine fremstilles en dej af mel, vand, gær, salt og sukker. Efter afvejning og rundvirkning hviler dejstykkerne i 30 minutter. De rundvirkes så anden gang, anbringes på bageplader, raskes en bestemt tid og bages. Dejens teknologiske egenskaber noteres. Brødene vurderes ud fra deres volumen og højde.

4. **Ingredienser**

4.1. *Gær*

Aktivt tørgær »Saccharomyces cerevisiae«, type DHW-Hamburg-Wansbeck, eller ingrediens med samme egenskaber.

4.2. *Ledningsvand*

4.3. *Sukker-salt-ascorbinsyreopløsning*

Opløs 30,0 ± 0,5 g natriumklorid (handelskvalitet), 30,0 ± 0,5 g sukker (handelskvalitet) og 0,040 ± 0,001 g ascorbinsyre i 800 ± 5 g vand. Opløsningen fremstilles frisk hver dag.

4.4. *Sukkeropløsning*

Opløs 5 ± 0,1 g sukker (handelskvalitet) i 95 ± 1 g vand. Opløsningen fremstilles frisk hver dag.

4.5. *Maltmel (med enzymaktivitet)*

Handelskvalitet.

5. **Udstyr og apparater**

5.1. *Prøvebageri*

hvor temperaturen kan holdes mellem 22 og 25 °C.

5.2. *Køleskab*

som kan holde en temperatur på 4 ± 2 °C.

5.3. *Vægt*

Maksimal belastning 2 kg, nøjagtighed 2 g.

5.4. *Vægt*

Maksimal belastning 0,5 kg nøjagtighed 0,1 g.

5.5. *Analysevægt*

Nøjagtighed $0{,}1 \times 10^{-3}$ g.

5.6. *Æltemaskine*

Stephen UMTA 10 med æltearm, model »Detmold« (A. Stephan Söhne GmbH), eller tilsvarende maskine med samme egenskaber.

5.7. *Raskeskab*

som kan holde en temperatur på 30 ± 1 °C.

5.8. *Åbne plastkasser*

fremstillet af polymethylmethacrylat (plexiglas, perspex). Indvendige mål 25 × 25 cm, højde 15 cm, godstykkelse 0,50 ± 0,05 cm.

5.9. *Kvadratiske plastplader*

fremstillet af polymethylmethacrylat (plexiglas, perspex). Mindst 30 × 30 cm, tykkelse 0,50 ± 0,05 cm.

5.10. *Rundvirker*

Brabender rundvirker (Brabender OHG) eller tilsvarende maskine med samme egenskaber.

6. **Prøveudtagning**

Efter ICC-standard nr. 101.

7. **Fremgangsmåde**

7.1. *Bestemmelse af vandbindingsevne*

Vandbindingsevnen bestemmes efter ICC-standard nr. 115/1.

7.2. *Bestemmelse af tilsætning af maltmel*

Bestem melets faldtal efter ISO 3093/1982. Hvis faldtallet er højere end 250, bestemmes ud fra en række blandinger af mel med stigende mængder maltmel den mængde maltmel, som kræves for at få et faldtal på 200-250 (4.5). Hvis faldtallet er under 250, skal maltmel ikke tilsættes.

7.3. *Reaktivering af tørgær*

Opvarm sukkeropløsning (4.4) til 35 ± 1 °C. Hæld en vægtdel tørgær i fire dele af den tempererede sukkeropløsning. Der omrøres ikke. Om nødvendigt roteres glasset.

Lad opløsningen hvile i 10 ± 1 minut. Derefter omrøres der, indtil der fås en homogen suspension. Denne suspension anvendes inden for de næste 10 minutter.

7.4. *Tempering af mel og dejvæske.*

Temperaturen af mel og vand skal være sådan, at dejens temperatur umiddelbart efter ældtningen er 27 ± 1 °C.

7.5. *Dejens sammensætning*

Afvej med en nøjagtighed på 2 g 10 y/3 g mel »as is«, svarende til 1 kg med 14 % vandindhold, hvor »y« er den melmængde, der er anvendt i farinografundersøgelsen (se ICC-standard nr. 115, punkt 9.1). Afvej med en nøjagtighed på 0,2 g den mængde maltmel, som er nødvendig for at bringe faldtallet inden for området 200-250 (7.2).

Afvej 430 ± 5 g sukker-salt-ascorbinsyreopløsning (4.3) og tilsæt vand til en samlet masse (på (x − 9) 10 y/3 g (se 10.2), hvor »x« er den mængde vand, der er anvendt i farinografundersøgelsen (se ICC-standard nr. 115/1, punkt 9.1). Den totale masse af væsken (normalt mellem 450 og 650 g) skal bestemmes med en nøjagtighed på 1,5 g.

Afvej 90 ± 1 g gærsuspension (7.3).

Noter den samlede masse af dejen (P), som er summen af masserne af mel, sukker-salt-ascorbinsyreopløsning plus vand, gærsuspension og maltmel.

7.6. *Ældtning*

Først tempereres ældtemaskinen (5.6) ved hjælp af lunkent vand til 27 ± 1 °C.

Hæld så de flydende ingredienser i maskinen, dernæst maltmelet og melet.

Start ældemaskinen (hastighed 1, 1 400 omdr./min.), og lad den køre i 60 sekunder. 20 sekunder efter ældningens start drejes skraberen, som sidder i låget af ældemaskinen, to omgange.

Mål dejens temperatur. Hvis den ligger uden for intervallet 26-28 °C, kasseres dejen, og en ny ældes, efter at ingrediensernes temperatur er justeret.

Bedøm dejens beskaffenhed og karakteriser den ved et af følgende udtryk:

— ikke-klæbrig og maskinbearbejdelig, eller

— klæbrig og ikke-maskinbearbejdelig. For at kunne bedømmes som »ikke-klæbrig og maskinbearbejdelig« umiddelbart efter ældningen skal dejen danne en sammenhængende masse, som knap nok er hænger i ældekedlens sider og ældearm. Dejen skal kunne samles og fjernes fra ældemaskinen med hånden på én gang og uden væsentlige tab.

7.7. *Afvejning og rundvirkning*

Afvej med en relativ nøjagtighed på 2 g tre dejstykker efter formlen:

$p = 0{,}25\ P$, hvor:

p = massen af det afvejede stykke dej

P = samlet masse af dejen.

Rundvirk straks dejstykkerne i 15 sekunder i rundvirkeren (5.10) og anbring dem dernæst på plastpladerne (5.9). Dæk dem med de omvendte plastkasser (5.8) og anbring dem i raskeskabet (5.7) i 30 ± 2 minutter.

Der må ikke drysses med mel.

7.8. *Formning*

Bring dejstykkerne på plastpladerne, stadigvæk dækket af de omvendte plastkasser, hen til rundvirkeren (5.10) og giv igen hvert dejstykke en rundvirkning på 15 sekunder. Plastkassen, der dækker dejstykket, må først fjernes umiddelbart inden rundvirkningen. Bedøm dejens beskaffenhed og karakteriser den ved et af følgende udtryk:

— ikke-klæbrig og maskinbearbejdelig, eller

— klæbrig og ikke-maskinbearbejdelig.

For at kunne bedømmes som »ikke-klæbrig og maskinbearbejdelig« må dejen kun i ringe grad eller slet ikke hæfte til siderne i rundvirkerens kammer, så den, mens maskinen arbejder, frit kan rotere om sig selv og danne en kugle. Efter rundvirkningen må dejen ikke klæbe til siderne i rundvirkerens kammer, når låget tages af, eller kammeret svinges op.

(7.9, 7.10 og 8)

9. **Prøvningsrapport**

Prøvningsrapporten skal indeholde oplysning om:

— dejens beskaffenhed efter ældning og formning (anden rundvirkning)

— faldtal af melet uden tilsætning af maltmel

— afvigelser fra det normale.

Den skal endvidere oplyse om:

— hvilken metode der er brugt

— alle referencer, der er nødvendige for at identificere prøven.

10. **Generelle bemærkninger**

10.1.

10.2. Formlen til beregning af mængden af dejvæske er baseret på følgende:

Tilsætning af × ml vand til en melmængde, der svarer til 300 g mel med 14 % vandindhold, giver den ønskede dejkonsistens. Da der bruges 1 kg mel (14 % vandindhold), og × refererer til 300 g mel, skal der til bagetesten bruges × g vand, divideret med 3, ganget med 10, derfor 10 ×/3 g.

De 430 g sukker-salt-ascorbinsyreopløsning indeholder 15 g salt og 15 g sukker. De 430 g opløsning indgår i dejvæsken. Hvis man altså vil tilsætte 10 ×/3 g vand til dejen, må der tilsættes (10 ×/3 + 30) g dejvæske bestående af 430 g sukker-salt-ascorbinsyreopløsning og noget ekstra vand.

Skønt noget af det vand, der tilsættes sammen med gærsuspensionen, absorberes af gærcellerne, indeholder suspensionen også frit vand. Det skønnes, at 90 g gærsuspension indeholder 60 g frit vand. For at foretage en korrektion på 60 g for dejvæsken, hvor det frie vand i gærsuspensionen medregnes, skal der tilsættes (10 ×/3 + 30) - 60 g vand. Dette giver følgende: (10 ×/3 + 30) − 60 = 10 ×/3 − 30 = (x/3 − 3) 10 = (× − 9) 10/3, hvilket svarer til formlen i punkt 7.5. Hvis f.eks. vandmængden i farinografundersøgelsen bestemmes til 165 ml, indsættes denne værdi i formlen, så at de 430 g sukker-salt-ascorbinsyreopløsning skal forhøjes til en samlet masse på:

(165 − 9) 10/3 = 156 × 10/3 = 520 g.

10.3. Denne metode er ikke direkte anvendelig på hvede. Fremgangsmåden, som må anvendes for at kunne karakterisere hvedes bageegenskab, er følgende:

Rens hvedeprøven og bestem vandindholdet i den rensede hvede. Undlad at konditionere hveden, hvis vandindholdet ligger inden for området 15,0 til 16,0 %. I andre tilfælde reguleres hvedens vandindhold til 15,5 ± 0,5 % mindst tre timer før formalingen.

Heraf fremstilles melet, idet man anvender en laboratiemølle Bühler MLU 202 eller en Brabender Quadrumat Senior eller et apparat med samme karakteristika.

Vælg en sådan fremgangsmåde ved formalingen, at der fremstilles et mel med en udmalingsgrad på mindst 72 % og med et askeindhold på mellem 0,50 og 0,60 % på tørstofbasis.

Bestem askeindholdet i melet efter bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 (EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7) og vandindholdet efter nærværende forordning. Beregn udmalingsgraden efter følgende ligning:

$$E = (((100 - f)\ F)/(100 - w)\ W) \times 100\ \%$$

hvor

E = udmalingsgrad

f = vandindhold i melet

w = vandindhold i hveden

F = fremstillet melmængde med vandindhold f

W = formalet hvedemængde med vandindhold w.

Bemærk: Nærmere oplysning om ingredienser og apparater fremgår af dokument T/77.300 af 31. marts 1977, publiceret af Instituut voor Graan, Meel en Brood, TNO — Postbus 15, Wageningen, Nederlandene.

BILAG VI

BESTEMMELSE AF AFGLASNING

1. **Princip**

Der bruges kun en del af prøven til bestemmelse af afglasningen. Kernerne snittes på Pohls kernesnitter eller et tilsvarende instrument.

2. **Materiel**

— Pohls kernesnitter eller et tilsvarende instrument

— pincetter, skalpel

— skål eller kar.

3. **Fremgangsmåde**

a) Undersøgelsen foretages af en prøve på 100 g, efter at bestanddele, der ikke er mangelfrit basiskorn, er frasorteret.

b) Prøven spredes i en skål og rystes godt sammen.

c) Efter at en plade er indsat i kernesnitteren, spredes en håndfuld kerner på gitteret. Der bankes kraftigt, således at der kun er én kerne pr. hul. Den bevægelige del sænkes for at holde på kernerne, der derefter snittes.

d) Der tilberedes plader, så mindst 600 kerner bliver snittet.

e) Antallet af melede kerner tælles, hvorved også delvist melede kerner tælles med.

f) Procentdelen af melede kerner, inklusive delvist melede kerner, beregnes.

4. **Angivelse af resultaterne**

I = masse i gram af bestanddele, som ikke er mangelfrit basiskorn.

M = procentdel melede kerner, inklusive delvist melede kerner, i de undersøgte kerner.

5. **Resultat**

Melede kerner, inklusive delvist melede kerner, i procentdel af prøven:

$(M \times (100 - I))/100 = \ldots$

BILAG VII

TABEL I

Tillæg for vandindhold

Vandindhold (%)	Tillæg (EUR/t)
13,4	0,1
13,3	0,2
13,2	0,3
13,1	0,4
13,0	0,5
12,9	0,6
12,8	0,7
12,7	0,8
12,6	0,9
12,5	1,0
12,4	1,1
12,3	1,2
12,2	1,3
12,1	1,4
12,0	1,5
11,9	1,6
11,8	1,7
11,7	1,8
11,6	1,9
11,5	2,0
11,4	2,1
11,3	2,2
11,2	2,3
11,1	2,4
11,0	2,5
10,9	2,6
10,8	2,7
10,7	2,8
10,6	2,9
10,5	3,0
10,4	3,1
10,3	3,2
10,2	3,3
10,1	3,4
10,0	3,5

TABEL II

Fradrag for vandindhold

Vandindhold (%)	Fradrag (EUR/t)
14,5	1,0
14,4	0,8
14,3	0,6
14,2	0,4
14,1	0,2

TABEL III

Fradrag for egenvægt

Kornart	Egenvægt kg/hl	Fradrag i prisen (EUR/t)
Blød hvede	under 76 til 75	0,5
	under 75 til 74	1,0
	under 74 til 73	1,5
Byg	under 64,0 til 62,0	1,0

TABEL IV

Fradrag for proteinindhold

(EUR/t)

Proteinindhold (1) (N × 5,7)	Produktionsår 2000/01	Produktionsår 2001/02	Produktionsår 2002/03 ff.
under 11,5 til 11,0	1,5	2,0	2,5
under 11,0 til 10,5	3,0	4,0	5
under 10,5 til 10,3	5,0	5,0	
under 10,3 til 10,0	5,0		

(1) (% af tørstof)

BILAG VIII

Praktisk metode til bestemmelse af det fradrag, der af interventionsorganerne skal anvendes på sorghumprisen

1. *Basisoplysninger*

   P = procent tannin i tørstoffet

   0,4 % = procent tannin, fra hvilken der anvendes fradrag

   11 % ([1]) = fradrag svarende til 1 % tannin i tørstoffet.

2. *Beregning af fradraget*

   Fradraget, der udtrykt i euro skal anvendes på interventionsprisen, beregnes efter følgende formel:

$$11\ (P - 0{,}40)$$

([1]) Fradrag, der skal beregnes på sorghumprisen, som funktion af tanninindholdet beregnet pr. 1 000 g tørstof:

a) Fjerkræfordøjelig energi i 1 000 g tørstof af sorghum med et teoretisk tanninindhold på 0 %: 3 917 kcal.

b) Nedsættelse af den fjerkræfordøjelige energi i 1 000 g tørstof af sorghum for hvert yderligere procentpoint tannin: 419 kcal.

c) Forskel udtrykt i procentpoint mellem det fastsatte maksimumsindhold af tannin i sorghum, der overtages af interventionsorganerne, og indholdet af tannin ved fastlæggelse af standardkvaliteten: 1,0 – 0,30 = 0,70.

d) Forskel udtrykt i procentpoint mellem den fjerkræfordøjelige energi i sorghum med et tanninindhold på 1,0 % og i sorghum med et tanninindhold svarende til standardkvaliteten (0,30 %):

$$100 - \left(\frac{3\,917 - (419 \times 1{,}0)}{3\,917 - (419 \times 0{,}30)} \times 100\right) = 7{,}74\ \%$$

e) Fradrag, svarende til et tanninindhold på 1 % i tørstoffet og på over 0,30 %:

$$\frac{7{,}74}{0{,}70} = 11\ \text{EUR}$$

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 7. april 2000
om ændring af beslutning 95/124/EF om listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland

(meddelt under nummer K(2000) 994)

(EØS-relevant tekst)

(2000/302/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/67/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter [1], senest ændret ved direktiv 98/45/EF [2], særlig artikel 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemsstaterne kan for akvakulturbrug, der ligger i en zone, som ikke er godkendt med hensyn til infektiøs hæmatopoietisk nekrose (IHN) og egtvedsyge (VHS), opnå status som godkendt akvakulturbrug, der er fri for de nævnte sygdomme.

(2) Listen over godkendte akvakulturbrug i Tyskland blev fastsat ved Kommissionens beslutning 95/124/EF [3], senest ændret ved beslutning 2000/173/EF [4].

(3) Tyskland sendte ved brev af 17. september 1999 og brev af 21. december 1999 Kommissionen dokumentation for meddelelse af status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone med hensyn til IHN og VHS til visse akvakulturbrug i Niedersachsen, Bayern og Baden-Württemberg samt de nationale bestemmelser, der sikrer, at reglerne for opretholdelse af godkendelsen bliver overholdt.

(4) Kommissionen og medlemsstaterne har gennemgået det dokumentationsmateriale, som Tyskland har fremsendt for hvert enkelt akvakulturbrug.

(5) Det fremgår af gennemgangen, at nogle af de pågældende akvakulturbrug opfylder kravene i artikel 6 i direktiv 91/67/EØF.

(6) De pågældende akvakulturbrug kan derfor indrømmes status som godkendt akvakulturbrug i en ikke-godkendt zone.

(7) Disse akvakulturbrug bør føjes til listen over de allerede godkendte akvakulturbrug.

(8) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Bilaget til beslutning 95/124/EF affattes som angivet i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. april 2000.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 46 af 19.2.1991, s. 1.
[2] EFT L 189 af 3.7.1998, s. 12.
[3] EFT L 84 af 14.4.1995, s. 6.
[4] EFT L 55 af 29.2.2000, s. 74.

BILAG

I. AKVAKULTURBRUG I NIEDERSACHSEN

1. **Jochen Moeller**
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck

2. **Versuchsgut Relliehausen der Universität Göttingen**
(nur die Brutanlage)
D-37586 Dassel

3. **Dr. R. Rosengarten**
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte

4. **Klaus Kröger**
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme

5. **Ingeborg Riggert-Schlumbohm**
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega

6. **Volker Buchtmann**
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt

7. **Sven Kramer**
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen

8. **Hans-Peter Klusak**
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle

9. **F. Feuerhake**
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden

II. AKVAKULTURBRUG I THÜRINGEN

1. **Firma Tautenhahn**
D-98646 Trostadt

2. **Thüringer Forstamt Leinefelde**
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde

3. **Fischzucht Salza GmbH**
D-99734 Nordhausen-Salza

4. **Fischzucht Kindelbrück GmbH**
D-99638 Kindelbrück

5. **Reinhardt Strecker**
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt

III. AKVAKULTURBRUG I BADEN-WÜRTTEMBERG

1. **Heiner Feldmann**
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf

2. **Walter Dietmayer**
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen

3. **Heiner Feldmann**
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf

4. **Heiner Feldmann**
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf

5. **Oliver Fricke**
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2

6. **Peter Schmaus**
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz

7. **Josef Schnetz**
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell

8. **Erwin Steinhart**
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen

9. **Hugo Strobel**
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach

10. **Reinhard Lenz**
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal

11. **Peter Hofer**
Sulzbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf

12. **Stephan Hofer**
Oberer Lautenbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf

13. **Stephan Hofer**
Unterer Lautenbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf

14. **Stephan Hofer**
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf

15. **Hubert Schuppert**
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf

16. **Johannes Dreier**
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrazhofen

17. **Peter Störk**
Wagenhausen
D-88348 Saulgau

18. **Erwin Steinhart**
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St.

19. **Joachim Schindler**
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach

20. **Heribert Wolf**
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen

21. **Claus Lehr**
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau

22. **Hugo Hager**
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler

23. **Hugo Hager**
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler

24. **Gumpper und Stöll GmbH**
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein

25. **Ulrich Ibele**
Pfrungen
D-88271 Pfrungen

26. **Hans Schmutz**
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3 (Hausanlage)
D-89155 Erbach

27. **Wilhelm Drafehn**
Obersimonswald
D-77960 Seelbach

28. **Wilhelm Drafehn**
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach

29. **Franz Schwarz**
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach

30. **Meinrad Nuber**
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen

31. **Anton Spieß**
Höhmühle
D-88353 Kißleg

32. **Karl Servay**
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee

33. **Kreissportfischereiverein Biberach**
Warthausen
D-88400 Biberach

34. **Hans Schmutz**
Gossenzugen
D-89155 Erbach

35. **Reinhard Rösch**
Haigerach
D-77723 Gengenbach

36. **Harald Tress**
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen

37. **Alfred Tröndle**
Tiefenstein
D-79774 Albbruck

38. **Alfred Tröndle**
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen

39. **Peter Hofer**
Schenkenbach
D-78727 Aisteig/Oberndorf

40. **Heiner Feldmann**
Bainders
D-88630 Pfullendorf

41. **Andreas Zordel**
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg

42. **Hans Fichböck**
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen

43. **Hans Fichböck**
Fischzucht
D-73447 Oberkochen

44. **Josef Dürr**
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim

45. **Kurt Englerth und Sohn GBR**
Anlage Berneck
D-72297 Seewald

46. **A.J. Kisslegg**
Anlage Rohrsee

47. **Staatliches Forstamt Wangen**
Anlage Karsee

48. **Simon Phillipson**
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg

49. **Hans Kleiber**
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle

50. **Josef Hönig**
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim

IV. **AKVAKULTURBRUG I NORDRHEIN-WESTFALEN**

1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**
Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

3. **Hugo Rameil und Söhne**
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück

4. **Peter Horres**
Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Höxter

V. **AKVAKKULTURBRUG I BAYERN**

1. **Gerstner Peter**

   (Forellenzuchtbetriebe Juraquell)
   Wellheim
   D-97332 Volkach

2. **Werner Ruf**
   Fischzucht Wildbad
   D-86925 Fuchstal-Leeder

3. **Rogg**
   Fisch Rogg
   D-87751 Heimertingen

KOMMISSIONENS HENSTILLING
af 13. april 2000
om nedbringelse af CO_2-emissionen fra personbiler (KAMA)

(meddelt under nummer K(2000) 801)

(EØS-relevant tekst)

(2000/303/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Kommissionen har fremlagt et forslag til en fællesskabsstrategi til nedsættelse af CO_2-emissionen fra personbiler og forbedring af brændstoføkonomien ([1]).

(2) Rådet (miljø) har i sine konklusioner af 25. juni 1996 opfordret Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at gennemføre hovedelementerne i denne strategi.

(3) Et af hovedelementerne i strategien er en miljøaftale med bilindustrien, og såvel Kommissionen som Rådet finder, at en sådan aftale skal forpligte bilindustrien til at yde hovedbidraget til virkeliggørelsen af strategiens generelle mål, nemlig en CO_2-emission på 120 g/km som gennemsnit for nyregistrerede personbiler i 2005 og senest i 2010.

(4) Korea Automobile Manufacturers Association (KAMA) har med støtte fra de af medlemmerne, der producerer personbiler, indgået en forpligtelse til at nedbringe CO_2-emissionen fra fabriksnye personbiler (i det følgende benævnt »forpligtelsen«).

(5) Kommissionen anser de tilsagn, som KAMA har givet i sin forpligtelse, for at være tilfredsstillende.

(6) Kommissionen accepterer de forudsætninger, der ligger til grund for forpligtelsen, og vil sammen med KAMA tage situationen op til fornyet overvejelse og i god tro aftale eventuelt påkrævede justeringer af aftalen, hvis forudsætningerne ikke skulle holde.

(7) Forpligtelsen er baseret på kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og diselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF ([2]), selv om KAMA forventer, at den gennemsnitlige brændstofkvalitet på markedet vil blive bedre end krævet i direktivet.

(8) Kommissionen og KAMA er enige om i fællesskab at overvåge overholdelsen af tilsagnene i forpligtelsen, de tilgrundliggende forudsætninger og udviklingen på visse andre områder.

(9) Forpligtelsen indeholder en klausul om, at der ikke behøves supplerende skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger til at bistå KAMA med at nå dens CO_2-mål. Forpligtelsen berører ikke Fællesskabets eller dets medlemsstaters ret til at anvende deres forrettigheder på skatte- og afgiftsområdet som fastlagt i strategien. Virkningen af skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger vil blive vurderet i forbindelse med overvågningen af forpligtelsen.

(10) Kommissionen agter at fremsætte forslag til lovgivning om CO_2-emissioner fra personbiler, hvis KAMA ikke skulle nå det i forpligtelsen fastsatte CO_2-emissionsmål for 2009 eller ikke gøre tilstrækkelige fremskridt i denne retning (målt i forhold til det i forpligtelsen indeholdte skønsmæssige målinterval for 2004), og hvis Kommissionen ikke er overbevist om, at årsagerne hertil ikke skal søges hos KAMA.

(11) Kommissionen har meddelt tilsvarende henstillinger til europæiske ([3]) og japanske ([4]) automobilsammenslutninger, der går ud på, at de skal gøre en lige så stor indsats som fastsat i forpligtelsen for at mindske CO_2-emissionen fra biler, som de sælger i Fællesskabet —

HENSTILLER FØLGENDE:

Artikel 1

1. Medlemmerne af Korea Automobile Manufacturers Association (KAMA) bør senest i 2009, først og fremmest ved indførelse af ny teknologi og markedsændringer i tilknytning hertil, kollektivt nå et CO_2-emissionsmål på 140 g/km (målt efter Kommissionens direktiv 93/116/EF ([5])) som gennemsnit for de fabriksnye biler, der sælges i Fællesskabet (klasse M_1 som defineret i bilag I til Rådets direktiv 70/156/EØF ([6]); helt nye køretøjskoncepter, som erstatter konventionelle biler, og personbiler, der slet ikke afgiver CO_2 eller benytter alternative brændstoffer, anses for at bidrage til opfyldelsen af dette CO_2-emissionsmål, selv om de ikke tilhører klasse M_1 eller ikke i dag er omfattet af direktiv 93/116/EF.

([1]) KOM(95) 689 endelig udg. af 20.12.1995.
([2]) EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.
([3]) EFT L 40 af 13.2.1999, s. 49.
([4]) Se side 57 i denne Tidende.
([5]) EFT L 329 af 30.12.1993, s. 39.
([6]) EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

Under overvågningen af forpligtelsen bør KAMA samarbejde med Kommissionen om at indkredse virkningerne af markedsændringer, som ikke skyldes indførelsen af ny teknologi.

2. KAMA bør i 2004 vurdere mulighederne for yderligere forbedringer af brændstoføkonomien med henblik på at nærme sig målet på 120 g CO_2 pr. km i 2012.

3. Medlemmerne af KAMA bør så tidligt som muligt efter år 2000 have modeller på markedet i Den Europæiske Union, som har en CO_2-emission på 120 g/km eller derunder (målt efter direktiv 93/116/EF).

4. Medlemmerne af KAMA bør gøre deres yderste for senest i 2004 kollektivt at nå et CO_2-emissionsmålinterval på 165-170 g/km (målt efter direktiv 93/116/EF).

5. KAMA bør samarbejde med Kommissionen ved overvågningen af sin forpligtelse.

Artikel 2

Denne henstilling er rettet til Korea Automobile Manufacturers Association (KAMA).

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. april 2000.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS HENSTILLING
af 13. april 2000
om nedbringelse af CO_2-emissionen fra personbiler (JAMA)

(meddelt under nummer K(2000) 803)

(EØS-relevant tekst)

(2000/304/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Kommissionen har fremlagt et forslag til en fællesskabsstrategi til nedsættelse af CO_2-emissionen fra personbiler og forbedring af brændstoføkonomien [1].

(2) Rådet (milljø) har i sine konklusioner af 25. juni 1996 opfordret Kommissionen til at tage de nødvendige skridt til at gennemføre hovedelementerne i denne strategi.

(3) Et af hovedelementerne i strategien er en miljøaftale med bilindustrien, og såvel Kommissionen som Rådet finder, at en sådan aftale skal forpligte bilindustrien til at yde hovedbidraget til virkeliggørelsen af strategiens generelle mål, nemlig en CO_2-emission på 120 g/km som gennemsnit for nyregistrerede personbiler i 2005 og senest i 2010.

(4) Japan Automobile Manufacturers Association (JAMA) har med støtte fra de af medlemmerne, der producerer personbiler, indgået en forpligtelse til at nedbringe CO_2-emissionen fra fabriksnye personbiler (i det følgende benævnt »forpligtelsen«).

(5) Kommissionen anser de tilsagn, som JAMA har givet i sin forpligtelse, for at være tilfredsstillende.

(6) Kommissionen accepterer de forudsætninger, der ligger til grund for forpligtelsen, og vil sammen med JAMA tage situationen op til fornyet overvejelse og i god tro aftale eventuelt påkrævede justeringer af aftalen, hvis forudsætningerne ikke skulle holde.

(7) Forpligtelsen er baseret på kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og diselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF [2], selv om JAMA forventer, at den gennemsnitlige brændstofkvalitet på markedet vil blive bedre end krævet i direktivet.

(8) Kommissionen og JAMA er enige om i fællesskab at overvåge overholdelsen af tilsagnene i forpligtelsen, de tilgrundliggende forudsætninger og udviklingen på visse andre områder.

(9) Forpligtelsen indeholder en klausul om, at der ikke behøves supplerende skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger til at bistå JAMA med at nå dens CO_2-mål. Forpligtelsen berører ikke Fællesskabets eller dets medlemsstaters ret til at anvende deres forrettigheder på skatte- og afgiftsområdet som fastlagt i strategien. Virkningen af skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger vil blive vurderet i forbindelse med overvågningen af forpligtelsen.

(10) Kommissionen agter at fremsætte forslag til lovgivning om CO_2-emissioner fra personbiler, hvis JAMA ikke skulle nå det i forpligtelsen fastsatte CO_2-emissionsmål for 2009 eller ikke gøre tilstrækkelige fremskridt i denne retning (målt i forhold til det i forpligtelsen indeholdte skønsmæssige målinterval for 2003), og hvis Kommissionen ikke er overbevist om, at årsagerne hertil ikke skal søges hos JAMA.

(11) Kommissionen har meddelt tilsvarende henstillinger til europæiske [3] og koreanske [4] automobilsammenslutninger, der går ud på, at de skal gøre en lige så stor indsats som fastsat i forpligtelsen for at mindske CO_2-emissionen fra biler, som de sælger i Fællesskabet —

HENSTILLER FØLGENDE:

Artikel 1

1. Medlemmerne af Japan Automobile Manufacturers Association (JAMA) bør senest i 2009, først og fremmest ved indførelse af ny teknologi og markedsændringer i tilknytning hertil, kollektivt nå et CO_2-emissionsmål på 140 g/km (målt efter Kommissionens direktiv 93/116/EF [5]) som gennemsnit for de fabriksnye biler, der sælges i Fællesskabet (klasse M_1 som defineret i bilag I til Rådets direktiv 70/156/EØF [6]; helt nye køretøjskoncepter, som erstatter konventionelle biler, og personbiler, der slet ikke afgiver CO_2 eller benytter alternative brændstoffer, anses for at bidrage til opfyldelsen af dette CO_2-emissionsmål, selv om de ikke tilhører klasse M_1 eller ikke i dag er omfattet af direktiv 93/116/EF.

[1] KOM(95) 689 endelig udg. af 20.12.1995.
[2] EFT L 350 af 28.12.1998, s. 58.
[3] EFT L 40 af 13.2.1999, s. 49.
[4] Se side 55 i denne Tidende.
[5] EFT L 329 af 30.12.1993, s. 39.
[6] EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

Under overvågningen af forpligtelsen bør JAMA samarbejde med Kommissionen om at indkredse virkningerne af markedsændringer, som ikke skyldes indførelsen af ny teknologi.

2. JAMA bør i 2003 vurdere mulighederne for yderligere forbedringer af brændstoføkonomien med henblik på at nærme sig målet på 120 g CO_2 pr. km i 2012.

3. Medlemmerne af JAMA har i år 2000 modeller på markedet i Den Europæiske Union, som har en CO_2-emission på 120 g/km eller derunder (målt efter direktiv 93/116/EF).

4. Medlemmerne af JAMA bør gøre deres yderste for senest i 2003 kollektivt at nå et CO_2-emissionsmålinterval på 165-170 g/km (målt efter direktiv 93/116/EF).

5. JAMA bør samarbejde med Kommissionen ved overvågningen af sin forpligtelse.

Artikel 2

Denne henstilling er rettet til Japan Automobile Manufacturers Association (JAMA).

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. april 2000.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen